

ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Τιμή φύλλον δραχμ. 1500

ΕΤΟΣ Α'.

Φύλλον 15ον

Χανιά 11 Σεπτεμβρίου 1949

Ν Ε Ο Ι Α Ν Δ Ρ Ε Σ

Β'.

Ὁ ἀρχηγὸς γνωρίζει ὅτι ὁ λαὸς μας ἐχόρτασε πλέον ἀπὸ προγράμματα μὲ παρὰφουσκωμένα λόγια. Κι' ὅτι δὲν εἶναι σήμερον κατάλληλη ἐποχὴ δι' ἐπικινδύνους πειραματισμοὺς. Γνωρίζει ὅτι ἐκεῖνο πού σήμερον χρειάζεται εἶναι ἄνθρωποι καὶ ὁργάνωσις.

Χρειαζόμεθα ἄνθρώπους μὲ πίστιν καὶ ἠθικὴν ὑπόστασιν. Μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἱκανοὺς καὶ προθύμους διὰ θυσίας. Ἀνθρώπους ἀξιους ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν εὐθύτητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἱκανότητά των. Μὲ εὐγενὴ καρδίαν καὶ σπινθηροβόλο πνεῦμα. Ποτισμένους μὲ ἀληθινὴ στοργὴ καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὸν δυστυχοῦντα λαὸν μας ἀλλὰ καὶ μὲ ἐπίγνωσιν τῶν μεγάλων δυσχερειῶν τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἰκανοὺς ν' ἀναπτύξουν στὴ Βουλὴ τὸ κάθε ζήτημα καὶ ν' ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν ἐπίλυσή του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου ἱκανοὺς νὰ μοιραστοῦν μὲ τοὺς χωρικοὺς μας τὶς πίκρες καὶ τὴν δυστυχίαν μιᾶς τρομακτικῆς δύσκολης ζωῆς. Ἀνθρώπους μὲ μεγάλη καρδίαν καὶ πρακτικὸ μυαλό. Ἀνθρώπους μὲ γερὰ νεῦρα καὶ ὑγιᾶ ψυχὴ. Ποὺ θὰ μποροῦν ν' ἀντιμετωπίσουν ψυχραίμα κι' ἀποφασιστικὰ τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ συγχωρήσουν καὶ νὰ χαρίσουν τὴν φιλίαν των στὸν μετανοοῦντα. Ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ ἀκαταγώνιστος πίστις εἰς τὶς ἠθικὰς ἀξίας καὶ τὴν ἀθανασία τῆς Ἑλλάδος, θ' ἀποτελέσει τὸν βράχον πάνω εἰς τὸν ὁποῖον θὰ σπᾶσουν τὰ μανιασμένα κύματα τοῦ ὕλισμου, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς προδοσίας.

Χρειαζόμεθα ὁργάνωσιν. Πρέπει νὰ συγκροτήσωμεν πραγματικὸν κράτος. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ νόμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ κρατικὸς μηχανισμὸς ὅστις θὰ καθιστᾷ τὸν νόμον πραγματικὸν κανόνα ζωῆς. Πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ γραφειοκρατία καὶ ὁ συγκεντρωτισμὸς καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας ἀληθῶς ὑγιεὺς κρατικὸς μηχανισμὸς.

Τὸ κράτος ἐν γένει πρέπει νὰ καταστῇ ὁ ἡγέτης τοῦ ἔθνους εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν. Μὲ μιὰ φωτεινὴ πολιτικὴ ἡγεσία ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ προοδευτικὰ στοιχεία τοῦ τόπου, τὸ κράτος θὰ βαδίσῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μὲ σύστημα, ἐπιμονὴ καὶ μεθοδικότητα.

Οἱ αὐτοσχεδισμοὶ ποὺ ἔχουν καταστήσει τὸ κράτος ἔρμαιον τῶν πειραματισμῶν τοῦ κάθε κομπογιανίτη, πρέπει νὰ σταματήσουν καὶ τὴν θέσιν των πρέπει νὰ ἀναλάβῃ μιὰ ἡγεσία ἱκανὴ ἀποφασιστικὴ ἀλλὰ καὶ καλὰ προγραμματισμένη πάνω στὰ προβλήματα τῆς κρατικῆς πολιτικῆς. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀσυνδωσία πρέπει νὰ λείψῃ ὀριστικὰ. Ὁ ἀναρχισμὸς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν οἰκονομίαν εἶναι τὸ πλέον ἐπικίνδυνον εἶδος ἀναρχίας. Ἀνευ τῆς ἐξαφανίσεως τούτων εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς κρατικὴ συγκρότησις.

***

Ὅλ' αὐτὰ ἀποτελοῦν πλέον κοινὴ συνείδησιν δι' ὁλόκληρον τὸν λαὸν μας. Εἶναι συμπεράσματα ποὺ ἐξεπήγασαν μέ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,,

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος της Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτηοία Δραχμ. 30.000

Έξάμηνος » 15.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί κ.
κ. Συνδρομηταί και οί ύ-
πεύθυνοι τών τομέων,
όπως μάς άποστείλωσι
τό ταχύτερον τās συν-
δρομάς των, ή τās είσ-
πράξεις καθόσον μόνον
έξ αύτών άντιμετωπίζον-
ται αί δαπάναι του περι-
οδικού.

“Ο «Μαχητής» άγωνίζεται
διά μίαν νέαν ήθικην και
Έθνικην Αναγέννησιν και
την προκοπήν του τόπου.
Γι’ αυτό πρέπει να ύπο-
στηριχθῇ από όλους.

ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Βλέπω τριγύρω θάλασσα
κάμπους, βουνά και δάση
τό γαλανό μας ούρανό,
τόν ήλιο, τό φεγγάρι
κι’ όταν δρεθώ για μία στιγμή
κοντά στο είκονοστάσι
καινούργια δύναμι’ ή καρδιά
άμέσως έχει πάρει.

Στό νοῦ μου φτερουγίζουνε
πολλές φορές τήν ώρα,
σκέψεις γλυκές που έρχονται
μέ τόσο γρηγοράδα,
Γιατί ό πά σοφος Θεός
αυτήν τήν “Αγια χώρα,
τή δάφτησε μέ τ’ όνομα
ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ.

‘Ηλίας Τσαπατσάκης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΖΕΨΕΤΕ ΨΗΦΟΥΣ

Τόσους αιώνας οί σοφοί πολιτικοί σκοτώνουν
τό μυαλό τους πώς να κερδίσουν στα σίγουρα τους
ψηφους των ψηφοφόρων και δέν βρήκαν σχεδόν
τίποτα.

Να όμως που ό «άρχηγός» της Λαϊκής Νεο-
λαίας (!) βρήκε τήν μέθοδο. Βρήκε μερικούς άφε-
λείς—διαφορετικά δέν γινόταν—και ξεσκίστηκε
να των βγάλη έκλογικά βιβλιάρια. Κατόπιν τὰ πῆ-
ρε, τὰ κλείδωσε στο συρτάρι και περιμένει τις έ-
κλογές για να μπορεί έτσι σίγουρα να ξεέρη ότι θα
ψηφίσουν οί άφελείς αυτοί άνθρωποι τό «σωτή-
ριον» κόμμα. “Αν λοιπόν κανείς μπορέσει να βάλη
στο χέρι μερικές χιλιάδες έκλογικών βιβλιαρίων
και τὰ κλειδώσει στο συρτάρι του, είναι βέβαιος
ότι θα βγαίνει ίσοβίως βουλευτής. Να λοιπόν πώς
φαίνονται οί μεγάλοι.....

“Αλλά τι να πρωτοδανύμαση κανείς είς τήν
πράξιν αυτήν; Τόν τρόπον με τόν όποϊον έννο-
ούν μερικοί τήν άσκησιν του έκλογικού δικαιώ-
ματος, ή τήν έμπιστοσύνην που έχουν προς τό
γόητρον του κόμματος τό όποϊον ΕΠΑΞΙΩΣ έκ-
προσωπούν;

“ΜΑΧΗΤΗΣ,,

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Β.Σ.Τ. 903 τη 16.9.49

‘Αγαπητοί μου φίλοι

Χθές έφθασε μέχρι του κα-
ταυλισμού μας τό τελευταϊον
φύλλον του «Μαχητού».

Τό καλοσόρισα όπως κι’ όλα
τα προηγούμενα και χάρικα εις
σελίδες κι’ ΰση ικανοποίησιν
μπορεί να αισθανθῇ ένας που
κουράστηκε στα θεμέλια της όρ-
γανώσεως που άποτελεί όργανον.

Πολλές φορές μέχρι σήμερα
σκέφθηκα να γράψω δυο λόγια
στιους αγαπητούς συνεργάτας και
να συγχαρώ τόν Πρόεδρον της
Διοικήσεως Χανίων κ. Παπαμι-
χελάκη για τα αποτελέσματα
της μεθοδικής εργασίας του, ό
πολεμικός όμως συναγεμός και
πρό παντός αί συνεχείς μέχρι
σήμερα μετακινήσεις μου με
κράτησαν μακριά από τήν έκπλή-
ρωσιν των βασικών αυτών ύπο-
χρεώσεων.

Πιστεύω ύστερα από τις νίκες

στο Βίτσι και τό Γράμμο ότι δέν
είναι μακριά ή ευνυχής εκείνη
ήμέρα που θα μάς βρή και πά-
λιν μαζί στους ώραίους ευγενείς
και αναιμάκτους αγώνας της άνα
δημιουργίας και της προόδου,
και συνεχιστάς μιας ευγενούς
παραδόσεως.

Με άγάπη

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Λόχος Διοικήσεως 622 Τ.Α.Γ.Σ.

Β. Σ Τ. 903

“Η έθνικοφροσύνη δέν
παρέχει είς ούδένα άσυ-
δωσίαν, άλλ’ επιθάλλει ό
καθ’ είς να γίνη υπό-
δειγμα ευγενοῦς και φι-
λησούχου πολίτου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ

Τοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ Προέδρου Φιλελ. Νεολαίας Χανίων

Δ'.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται μᾶς μίαν παρέκλησιν ἀπὸ τὴν καθορισθεῖσαν σειρὰν θεμάτων μας εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην. Διότι μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Φιλελευθέρου Νεολαίας — περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦμεν εἰς ἄλλην σελίδα — καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν ὑπομνήματος ὑπὸ τῆς Δ)σεως Χανίων, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος τοῦ «Μαχητοῦ», θεωροῦμεν ὑποχρεωσίν μας νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῷ ζητημάτων τῆς Νεολαίας. Καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν χαράχθεισαν ὁδόν.

* * *
Ἡ περίοδος τὴν ὁποίαν διερχόμεθα εἶναι τρομακτικὰ κοσμογονικὴ. Μία γενικὴ ἀνακατάταξις τῶν ἀξιών πραγματοποιεῖται καὶ ἡ θύελλα ὅπου ξέσπασε πᾶνω ἀπ' τὰ ἀνθρώπινα κεφάλια ἀπλώθηκε καὶ μέσα σ' αὐτά. Ἀκόμα ξερίζωσε αἰωνόβιες ἀξίες μέσ' ἀπὸ τὸ ψυχικὸ κόσμον τοῦ ἀνθρώπου καὶ γέμωσε συντρίμια τὴς ψυχῆς καὶ τὰ μυαλά. Καὶ συνεπῆρς στὸ διάβα της καὶ ξεθεμέλιωσε ὅ,τι εἶχε δημιουργήσει καὶ εἶχε καταστήσει συνείδηση, πολιτισμὸς αἰώνων.

Τέλος τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα κατέστη τόσον πολυσύνθετον καὶ οἱ σχέσεις καὶ ἀντιθέσεις τόσον πολύπλοκες, ὥστε ἡ παγκόσμιος ἐνότης τῶν ἀντιθέσεων νὰ καταστή μᾶζι μὲ τ' ἄλλα, ἡ πλέον καταθλιπτικὴ πραγματικότης. Οὕτω τοῦ λοιποῦ τὸ πρόβλημα εἰρήνης ἢ πολέμου, εὐημερίας ἢ δυστυχίας, ἀκμῆς ἢ παρακμῆς, προόδου ἢ ὀπισθοδρομῆσεως, κατέστη πρόβλημα παγκόσμιον. Τὰ πάντα σήμερον πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν ἐπὶ αὐτῆς τῆς βάσεως καὶ ἐπ' αὐτῆς ν' ἀντιμετωπίζεται.

* * *

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἀνησυχίες καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἄς σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν χώραν μας τίθενται ὠμότερον καὶ ἀντιμε-

τωπίζονται ζωηρότερον λόγῳ τῶν ἀντικειμενικῶν καὶ ὑποκειμενικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ζῶμεν, ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερώς τὴν σκέψιν καὶ συγκινοῦν τὴν ψυχὴν, ἰδιαίτερώς λέγω, τῆς Νεολαίας μας. Κι' ἡ Νεολαία αὐτὴ γεμάτη δημιουργικὸ παλμὸ καὶ ζωντάνια, κινεῖται πρὸς τοὺς δρόμους ποῦ τῆς δείχνουν καὶ προχωρεῖ κι' ἄγαν νίξεται καὶ πίπτει.

Καθῆκον τῆς ἡγεσίας τοῦ "Ε. ἑθνους" κι' ἰδιαίτερώς τῶν ὁργανώσεων τῆς Νεολαίας, εἶναι ν' ἀναζητήσῃ καὶ νὰ χαράξῃ τὸν δρόμον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλέστερον τοῦ: ἄδα μᾶστους ἀγωνιστὰς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς τὸ "Ἔθνος ὁλόκληρον, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὀνειρώτων, εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἀφθάστου δημιουργικῆς τῶν δυνάμεως καὶ εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴν συγκρότησιν τῆς ζωῆς μὲ βάσιν τὰ σημερινὰ δεδομένα.

Ἀπαιτεῖται κατὰ συνέπειαν πλήρης συνειδησις τῆς κρισιμότητος τῶν στιγμῶν τὰς ὁποίας διερχόμεθα, ἀποφασιστικότης περὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων, ἀγωνιστικὸν φρόνημα καὶ προσεκτικὴ μελέτη. Πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν τὰ συνθήματα καὶ νὰ διατυπωθοῦν οἱ σκοποὶ. Πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ ἡ φιλελευθέρη ἰδεολογία, ν' ἀπορρίψῃ ἐπιζητίαις προλήψεις καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ παλληκαρίσια τὰ προβλήματα χωρὶς καμμιὰ προκατάληψη. Πρέπει νὰ εἰσχωρήσωμεν μέσα στὸ μυαλὸ καὶ τὴν ψυχὴ τῶν Νέων μας καὶ νὰ τοὺς ἀναπλάσωμεν ὅσο εἶναι δυνατὸν τὸν ἠθικὸ καὶ τὸν πνευματικόν των κόσμον. Πρέπει νὰ συντρέψωμεν τὸ μικρόβιον τοῦ ὀλισμοῦ καὶ νὰ θεμελιώσωμεν μέσα εἰς ἄγνους ψυχὰς τῆς Νεολαίας μας τὴν πίστιν εἰς τὴς ἀκατάλληλτες ἠθικὰς ἀξίες τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Διότι τὴν ὀλιστικὴν πίστιν μόνον μὴ ἄλλη πίστις πὺδ' δυνατὴ μπορεῖ νὰ τὴν συντρέψῃ. Κι' αὕτῃ εἶναι ἡ χριστιανικὴ πίστις. Δὲν ἐννοοῦμεν μ' αὐτὸ διὸ ἡ ἡγεσία τῆς

Φιλελευθέρου Νεολαίας πρέπει νὰ φορέσῃ τὸ ράσον. Θέλωμεν ὅμως νὰ καταστήσωμεν σαφὲς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔργον μιᾶς ὁργανώσεως τῶν Νέων τόσον σημαντικῆς καὶ μὲ τοιαύτην παράδοσιν, εἶναι τόσον σοβαρὸν πολὺπλοκον καὶ βασικόν, ὥστε ἀπαιτεῖται ἄγῳν σκληρὸς καὶ συνεπής, ριζικὰ διάφορος ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ πολιτικολογία.

Εἶναι ἀρμοδιὰ ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς ὁργανώσεως νὰ λάβῃ τὰ καταλλήλους ἀποφάσεις καὶ μετὰ τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἀρχηγοῦ νὰ προχωρήσῃ, μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων μας, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ τόσον θελελιώδους ἔργου τῆς.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὅλου ἔργου, θὰ ἐξερηθῇ ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῆς ἡγεσίας τῆς ὁργανώσεως καὶ τὴν εὐρύτητα κι' ἀπ' αὐτὴν ἀντιμετωπιζομένων τὰ διάφορα ζητήματα, κι' ἀπὸ τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ κόμματος ἐν γένει.

Πάντως ἐμεῖς ἀπ' ἐδῶ εἴμεθα πανέτοιμοι.

ΝΕΚΡΟΙ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΟΙ

Νεκροὶ γιγαντομάχοι
τῆς Κρήτης λεβεντιῆς
στὸ μνημα σας φυτρώσαν
ἢ δάφνες κι' οἱ μυρτιές

Τὸ δάκρυ ἀργοκυλάει
μὲ πόνο ὀλημερίς
καὶ σὺ τραγουδιστὴ μου
τραγουδῆσε ἂν μπορῆς.

Βάλε τὰ δυνατὰ σου
στὴ λύρα στὸ βιολί
καὶ πὲς τὴ μαντινάδα
νὰ μάθ' ἓνα πουλί

Ἐκεῖνο θὰ πετάξῃ
μακριὰ στὴν ξενιτειὰ
καὶ μιὰ φωλιά θὰ κτίσῃ
ἀπάνω στὴν μυρτιά

Πάνω στὰ μνηματὰ τους
μὲ βαρὺ στεναγμὸ
θὰ πικροκελαῖδύει
τῆς Κρήτης τὸν καημὸ

ΗΛΙΑΣ ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΣ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ Μ. Ε. Α.

Τελευταίως επιχειρείται υπό της Στρατιωτικής Διοικήσεως ή ουστηματική κι' επί νέας βάσεως ὀργάνωσις τῶν μονάδων Μ.Ε.Α. Θέλει νὰ τοποθετήσῃ νέους καὶ δοκιμασμένους ἡθους μορφώσεως καὶ θάρρους ἀξιωματικούς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κατὰ τόπους τμημάτων καὶ νὰ συγκροτήσῃ οὕτω πειθαρχημένα τμήματα.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν διαμορφωθείσαν εἰς τὴν ὑπαιθρον κατάστασιν, εἶναι ὅλως ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ πρέπει νὰ τὸ προσέξωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Ἡ ὑπαιθρος σήμερον εὐρίσκειται ὑπὸ καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν, ἥτις ἐδημιουργήθη ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς δράσεως τοῦ συμμοριτισμοῦ κι' ἀπ' ἑτέρου ἐκ τῶν αὐθαιρέσων αἰ ὁποῖαι διαπράττονται ὑπὸ μερικῶν «ἐθνικοφρόνων». Ἡ δὲ ἀπουσία ἡ ἀδυναμία τοῦ κράτους ν' ἀντιμετώπισῃ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἔχει καταστῆναι πλέον ἐμφανῆς. Τὰ διαπραττόμενα καθ' ἑκάστην ἐγκλήματα καὶ αὐθαιρέσεις ἔχουν ἐξαλείψει ἀπὸ πλείστας περιοχὰς τὴν ἔννοιαν τοῦ κράτους, μὲ φυσικὸν ἐπακόλουθον τὴν πλήρη παράλυσιν τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ἡ ζωοκλοπὴ μαίνεται ἐνῶ ἡ ἀγροζημία ἔχει προκαλέσει τεραστίαν κατα-

στροφάς. Ἐν γένει διαπιστώνεται ἡ ἐπικράτησις τοῦ πνεύματος τοῦ ἀναρχισμοῦ καὶ τῆς αὐθαιρέσιος καὶ τοῦτο πρέπει νὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως. Ἐπίσης πρέπει νὰ διαπιστώσωμεν ἕνα σοβαρὸν λόγον ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ ἐξ ἴσου καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐκεῖνοι ποῦ σήμερον μετανοοῦντες ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος γίνονται δεκτοὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐθνικοφρόνων μὲ ἐξαιρετικὰ προσβλητικὴ συμπεριφορά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ὁ ἐπανερχόμενος οὕτως εἶχε δράσει ἢ ὄχι. Ἐπίσης τινὲς ἐξ ὧσων συμμαρτυροῦν ἐνεργῶς εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἐννοοῦν σήμερον νὰ εἶναι ἀσύδωτοι, διαπράττοντες πολλὰ εἰς βάρος πολιτῶν ἀνεξαρτήτως φρονημάτων.

Τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ Μ.Ε.Α. εἰς τὴν ὑπαιθρον μαζὶ μὲ τὴν υπονομευτικὴν δράσιν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Καθίσταται σαφὲς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔργον τῶν Μ.Ε.Α. εἶναι ἐξαιρετικὰ σύνθετον καὶ λεπτόν, ἵνα μὴ φέρεται ἀνίθιστα τῶν ἐπὶ διωκομένων ἀποτελεσμάτων ὡς συνέβη τολλάκις εἰς τὸ παρελθόν.

Δικαιολογημένως λοιπὸν καταβάλλεται ὅλως ἰδιαιτέρα φροντίς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν μονάδων τούτων ἐπὶ νέας βάσεως. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ θίξῃ διόλου τοὺς παλαιότερους διότι θὰ πρέπει ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ νέα κατάσταση ἀπαιτεῖ ἐκτὸς τοῦ θάρρους καὶ ἑτέρα προσόντα ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐδραίωσις κι' ἐπιτυχία τῶν σιμμάτων τούτων.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων φρονούμεν ὅτι ἀναλαμβάνουν σοβαροτάτην ἀποστολήν. Θὰ εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως. Μὲ τὴν κατάλληλον διαφώτισιν τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος ὑπὸ ἐκάστου ὡς καὶ τὴν νοουθεσίαν καὶ τὴν προειδοποίησιν πρὸς τοὺς ἀδιορθώτους, θὰ καταστῇ δυνατὸν σὺν τῷ

χρόνῳ νὰ ξεριζωθῇ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας καὶ νὰ ἐδραιωθῇ τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας. Ἀκόμα θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὁμαλότητος διὰ τῆς ἀμβιβάσεως συγγνώμης μεταξὺ τῶν παραπλανηθέντων καὶ μετανοησάντων εἰλικρινῶς καὶ τῶν παλαιῶν ἐθνικοφρόνων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπίσης πρέπει νὰ προσεχθῇ ἰδιαιτέρως διότι ἄλλως τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν κατηγοριῶν θὰ καταστῇ ἐπικίνδυνον.

Τέλος δι' ἕνα σωρὸ ἄλλα ζητήματα ὡς εἶναι τὰ οἰκογενεϊκά καὶ λοιποὶ μικροδιαφοραὶ πρέπει νὰ προλαμβάνωνται ὥστε νὰ μὴ λαμβάνουν ἐπικινδύνους διαστάσεις.

Οἱ Μ.Ε.Α. πρέπει νὰ κατανοήσουν ὅτι ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των, καθίστανται φορεῖς κρατικῆς ἐξουσίας καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ καταστοῦν ὑποδείγματα πειθαρχημένων πολιτῶν. Πρέπει νὰ εἶναι πρωταρχικοὶ συντελεσταὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ φορεῖς τοῦ προοδευτικοῦ πνεύματος. Πρέπει νὰ ἐνισχύσουν κάθε προσπάθειαν ἐξομαλύνσεως διαφορῶν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, εἴτε οἰκογενεϊκῶν εἴτε κομματικῶν, ὥστε νὰ ἀποκατασταθῇ πλήρως τὸ δημοκρατικὸν καὶ πολιτισμένον πνεῦμα.

Ἐναντι τῶν μετανοούντων ἀριστερῶν πρέπει νὰ δεικνύουν πλήρη κατανόησιν καὶ νὰ εὐκολύνουν τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος συμφώνως πρὸς τὴν διακηρυχθεῖσαν κυβερνητικὴν πολιτικήν. Ἐναντι τῶν ἀριστερῶν ἡ στάσις των πρέπει νὰ εἶναι σαφής. Πρέπει νὰ τῶν δώσουν νὰ καταλάβουν ὅτι δὲν ἔχουν νὰ ὀφελθῶν τίποτα ἀν χρησιμοποιοῦσιν βίαν, ἀλλὰ ὅτι θὰ κερδίσουν πλήρη συγγνώμην ἀν μετανοήσουν εἰλικρινά. Κάθε ἀπόπειρα δυναμικῆς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν ἢ συνωμοτικῆς δράσεως πρέπει νὰ πατάσσεται ἀμειλίκτα ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ κακοποιηθῇ πο-

ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος.)

σα ἀπὸ τῆ ζωῇ καὶ τὸν ἀγῶνα. Εἶναι πρωταρχικὰ αἰτήματα ἄνευ τῶν ὁποίων καθέ τις συζήτησις καταντᾷ δικολαβισμὸς καὶ κάθε προσπάθεια ἐκφυλίζεται εἰς φουσαλίδες.

**Νὰ γιατί ταῦτα προόρι-
σται ν' ἀποτελέσουν θεμελιώδεις ἀρχὰς κι' ἐπιδιώξεις
τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος
μας εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον.
Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν
ἰ; τὸ ἐπόμενον.**

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ὁ ἀντίλαλος τῶν κανονικῶν καὶ αἱ πολεμικαὶ ἰαχαὶ τοῦ "Ἐθνους ἀκόμα ἀντηχοῦν. Ἡ μυρωδιὰ τοῦ μπαρουτιοῦ ἔχει γε μῶσαι τὴν ἀτμόσφαιρα, τὰ ἐρεπια καλύπτουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς χώρας κι' ἡ συμφορὰ ἀνακατεμένη μετ' τὴ σύγχυση ἔχουν ἀπλῶς παντοῦ. Μὴ κατὰστασις κοσμογονικὴ ἔχει καλύψει τὰ πάντα ποῦ μέσα στὰ σπλάχνα τῆς περικλύει καὶ ἀναπτύσσει μιὰ νέα ἐξόρμηση τοῦ "Ἐθνους. Ὡς τώρα ἡ πάλῃ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν μας ἐλευθερίαν, διεξήχθη μετ' τὸ ὅπλο στὸ χέρι εἰς τὸ πεδίου τῆς τιμῆς. Ἀπὸ σήμερον, ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τῆς "Ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας, πρέπει νὰ κατανοήσωμεν τὴν νέαν πραγματικότητά ἣτις διαγράφεται κατὰ τὸν πλέον ὠμόν καὶ ἔντονον τρόπον ἐνώπιον ἡμῶν.

**

Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσωμεν εἶναι τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὁ καθ' ἕνας μας; Ἀπὸ παντοῦ εἶναι ἡ ἀπάντησις μας.

Πρέπει νὰ φτιάξωμε κράτος. Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ κράτος πρέπει νὰ ὑπάρξουν ἄνθρωποι, οἰκονομικὰ μέσα καὶ συγκροτήσεις. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ πνοὴ καὶ κατεύθυνσις. Πρέπει ἀκόμα νὰ ὑπάρξῃ χρόνος, νὰ μᾶς ἀφήσουν

λίτης διὰ τὰ φρονήματά του. Διότι τὰ φρονήματα δὲν κτυποῦνται μετ' τὴ βία ἀλλὰ μετ' τὴν ἀνώτερη καὶ ὑγιέστερη τακτική. Ἡ βία τὰ κάνει νὰ κρύβωνται πρὸ βαθείας καὶ νὰ θεωροῦνται.

Ὁ κάθε ΜΕΑ πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὅτι τὸ ἱερώτερον πράγμα στὸν κόσμο εἶναι ὁ τίμιος ἰδρῶς τῶν ἐργαζομένων. Ὅστις καταστρέφει τὸ προϊόν, τοῦ μόχθου ἑνὸς τιμίου βιοπαλαιστή, διαπράττει τὸ μεγαλύτερον ἁμάρτημα καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα ἐχθρὸν τῆς κοινῆς νίκης.

Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ νόμος πρέπει νὰ εἶναι ἀμελίκτος.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν στὸ ἐπόμενον.

ἡσύχους γιὰ νὰ μπορέσωμεν ἀπερίσπαστοι νὰ ἐπιδοθῶμε εἰς τὸ ἔργον μας. Ποῦ λοιπὸν νὰ τὰ βροῦμε ὅλα αὐτὰ; Κι' ἂν ὁ πάγκος τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο θὰ λείψῃ καὶ τότε ὅλα θὰ καταρρεύσουν. Αὐτὰ θὰ μᾶς ποῦν.

Ἄς μὴ βιαστούμε ὅμως νὰ τὰ ζητᾶμε ὅλα. Θὰ δουλέψωμε, θ' ἀγωνιστούμε, θὰ ὑποφέρωμε μὰ θ' ἀνικήσωμε.

Ἀνθρώποι ὑπάρχουν. Εἶναι οἱ μαχητὲς τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου, οἱ τίμιοι κι' ἀληθινοὶ Ἕλληνες, ποῦ πάντα κρᾶτησαν ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ "Ἐθνους. Μέσα στὴ ρωμαλεὰ νέα γενεὰ ἡ ὁποία ἔχει μέχρι σήμερον δώσει τόσα δείγματα μαχητικοῦ πνεύματος καὶ ὑψηλοῦ

Ὁ ὑπέροχος Ἐθνικός μας στρατὸς διέρρηξε μετ' τὴ ρομφαία του τὸ ἀπαίσιον σιδηροῦν παραπέτασμα.

φρονήματος, πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν καὶ ν' ἀνευρεθῇ ὅν οἱ Νέοι Ἄνδρες τῆς Νέας Ἑλλάδος. Ὅχι στὰ σαλόνια τοῦ Κολωνακίου καὶ τὰ Κέντρα τῆς Γλυφάδας.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, ζυμωμένοι μέσα στοὺς ἀγῶνες, κοντὰ στὸ κίνδυνον, τὸ πόνο καὶ τὴ δυστυχία, μετ' τὴ ψυχὴ γεμάτη Ἑλλάδα, θὰ νοιώσουν εἰς ἀγωνίες καὶ τὴ δυστυχία τοῦ λαοῦ μας καὶ θὰ σταθοῦν αὐτοὶ πραγματικοὶ ὁδηγοὶ τοῦ εἰς τὸν δρόμον διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς χώρας. Βγαλμένοι μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα του, ἐκτιμῶντας τὸν τίμιον ἰδρῶτα του καὶ πονῶντας γιὰ τὴ δυστυχία του, θὰ φορέσουν μαζί μ' αὐτὸν τὴ στολὴ τῆς τίμιας δουλειᾶς, θ' ἀνασκουμπωθοῦν μαζί του, θὰ κάνουν τὸ σταυρὸ των καὶ πρῶτοι αὐτοὶ θ' ἀρπάξουν τὴ σκαπάνη. Ὅπου κι' ἂν βρίσκονται, πάντα πρῶτοι εἰς θυσίες, φορεῖς αὐτοὶ τοῦ Νέου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, μετ' τὴν ἀπλότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴ καλωσύνη, θὰ γίνουν οἱ ἐμψυχωτὲς καὶ ὁδηγοὶ εἰς τὸ μεγάλο ἀγῶνα διὰ τὴν

ἀναβίωσιν τοῦ "Ἐθνους. Πολῖται, ὑπάλληλοι, ἐπιστήμονες, ἐργάτες ἢ ἀγρότες, θὰ καταπιαστοῦν μετ' ὁρμὴ καὶ μετ' ἀγάπην μετ' τὸ μεγάλο ἔργο, τὸ ὁποῖον ἡ μοίρα τῆς Ἑλλάδος ἀνέθεσε εἰς τὴν παρούσαν γενεάν. Καὶ θὰ δώσουν γρήγορα πλοῦσιους τοὺς καρπούς τῆς καθολικῆς Νίκης. Καὶ θ' ἀντιχάσῃ καὶ πάλι στοὺς κάμπους καὶ εἰς τὰς πλαγίς, τὸ τραγούδι τῆς τίμιας καὶ χαρούμενης δουλειᾶς καὶ θὰ γεμίσουν χαρὰ τὰ χωριά μας. Καὶ θὰ κινήθῃ ὁ ὑπαλληλικὸς μηχανισμὸς τοῦ Κράτους πρὸς ζωρὰ καὶ οἱ δουλειᾶς εἰς πόλεις θὰ πάρουν ἀπάνω τους. Καὶ θ' ἀποκτήσωμεν κρᾶτος καὶ οἰκονομίαν καὶ σεβασμὸν ἀπὸ τοὺς γειτόνους ποῦ θέλουν δὲ θέλουν θὰ μᾶς ἀφίσουν ἡσύχους.

**

Δὲν πιστεύομεν παρὰ μόνον εἰς ἕν θαῦμα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ πίστις καὶ ὁ ἀγὼν.

Καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ στοιχεῖα τὰ κατέχουν σταθερῶς οἱ μαχηταὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος. Πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη, εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ φιλελεύθερα ἰδανικά. Καὶ ἀγωνίστηκαν καὶ τὰ ἔδωσαν ὅλα χάριν αὐτῶν.

Ὑπάρχει λοιπὸν τὸ βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θ' ἀνεγερθῇ ὁ ναὸς καὶ ἡ πρώτη ὕλη ἀρίστη. Χρειαζόνται οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ οἱ μαστόροι.

"ΜΑΧΗΤΗΣ,

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν κράτος

ΑΙ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΙ ΕΠΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως συζητεῖται τὸ ζήτημα τῶν ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ κατοχῆς. Κατόπιν συζητήσεως ἐκηρύχθη αὕτη περαιωμένη ἐπὶ τοῦ ἀ' ἐδαφίου τοῦ Ιου ἄρθρου, ἀναβληθείσης τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Δηλαδὴ ἕως τὸ ἔτος 2500 θὰ ἔχῃ ἴσως λυθῇ τὸ ζήτημα παραπεμπόμενον ἀρμοδίως.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όμιλία του κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
Προέδρου της Φιλελευθέρως Νεολαίας Χανίων

Δ΄.

Δέν υπήρχε τὸ ὀργανωμένον συνειδητὸ προλεταριάτο, ὅπως εἰς τὴν Ἀγγλίαν Ἀμερικὴν ἢ τὴν Γαλλίαν, τὸ ὁποῖον ζυμωμένον μέσα εἰς τὴν πείραν τῶν συνδ. αλιστικῶν ἀγώνων καὶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, φορέας καὶ ἴσως διάδοχος μιᾶς μέχρι τὰ χθὲς ἢ καὶ σήμερον ἀκόμη προσδευτικῆς ἀστικῆς τάξεως, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργήσει τεραστίας προόδους εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεως καὶ τῆς ζωῆς, νὰ ἀναλάβῃ νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τοῦ πολιτισμοῦ ἐλοκληρώνοντας τὸ ἔργον τῆς ἀστικῆς τάξεως. Ἡ ἐπαναστατικὴ μάζα τῆς Ρωσσίας ἔφερε μαζί της μέγα μέρος ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τοῦ Τσαρισμοῦ.

Ὁ Ρωσικὸς λαὸς καὶ σήμερον ἀκόμη ἀγνοεῖ τὴν ἀξίαν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ζῇ καὶ κινεῖται εἰς πολὺ χαμηλὸν ἐπίπεδον καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἓνα ἐλεύθερον κόσμον. Καὶ κατὰ ἄλλο ἀκόμη.

Ἡ ὀλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ ὡς γνωστὸν τὸν φιλοσοφικὸν καὶ ἠθικὸν ἀν εἶπη τις ὑπόδοθρον τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος. Ἡ ἀντίληψις αὕτη ὀρίζει ὅτι ὁ κύριος παράγων εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ διαμόρφωσιν μιᾶς κοινωνίας εἶναι τὰ μέσα παραγωγῆς, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος μόνον προσαρμόζεται καὶ ἀκολουθεῖ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν μοιραίαν φορὰν τῶν πραγμάτων.

Ἀκόμα ὅτι δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ἐλευθερία ἀλλὰ ὅλοι εἶναι ὁπηρέτες τῆς «ἄρχουσας τάξης».

Οὐδὲν ψευδέστερον τούτων. Ἡ τεραστία πρόοδος ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τὸ ἀστικὸ καθεστὼς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν, καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναγάγει εἰς δόγμα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος, ὡς καὶ ἡ μεγαλειόδοξη πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀνατρέπουν πλήρως τὴν ἄποψιν ταύτην. Πάντως μίαν ἄποψιν θὰ διατυπώσωμεν χωρὶς νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς ἀπόδειξιν. Ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότης δὲ λαδῇ κυρίως τὰ μέσα καὶ τὸ σύστημα παραγωγῆς, ἀποτελοῦν εἰς μίαν δεδομένην ἱστορικὴν στιγμήν ἓνα στατικὸν δε-

δομένον. Ἡ πραγματικότης αὕτη διαπεράται ἀπὸ τὴν ζωτικότητα τοῦ ἐν λόγῳ λαοῦ ἢ ὁποία εἶναι κατὰ ἓνα μέρος συνειδητὴ καὶ κατὰ ἓνα ἄλλο μέρος ὑπσυνεδητος καὶ ὁθεῖται πρὸς τὰ ἐμπρός. Ὁ διεθνὴς συσχετισμὸς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐν λόγῳ λαοῦ, καὶ ἡ σχετικὴ διαμόρφωσις τοῦ περιβάλλοντος τούτου, ἀποτελοῦν τὸ εὐρύτερον πεδῖον κινήσεως. Εἶναι δὲ φυσικὸν ὁ κάθε λαὸς ἀναζητῶν ἐ-ἀστοτε τὴν κατάλληλον ἡγεσίαν, νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ μίαν κατὰ τὸ δυνατόν πλέον σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ πεδῖον.

Τὸ σύστημα παραγωγῆς καὶ διανομῆς πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ πλέον κατάλληλον μέσον πρὸς τοῦτο διὰ τὸν δεδομένον ὥθρον καὶ χρόνον. Τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς δράσεως καὶ ὅχι τῆς ἐγκληματικῆς τοιαύτης.

ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὀλιστικῆς αὐτῆς ἀντιλήψεως διεισφύθη εἰς τὴν Ρωσσίαν τὸ 1917 ἓνας τύπος ζωῆς κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ πᾶν ὑποτάσσεται εἰς τῆς ἀνάγκας παραγωγῆς. Ἀπὸ τοῦ ὅμως καθορίζονται οἱ ἀνάγκαι αὐτῆς τῆς παραγωγῆς. Μήπως ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἓνα ἐλευθέρως σκεπτόμενον καὶ ἀποφασίζοντα λαὸν διὰ τὸ τί τοῦ χρειάζεται νὰ νηπιύσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του; Ὁχι! Καθορίζεται ἀπὸ ἓνα κράτος πανίσχυρον καὶ ἀνεξέλεγκτον τοῦ ὁποῖου ὁ σκοπὸς καὶ ἡ πολιτικὴ γραμμὴ παραμένει προνόμιον μιᾶς ἀνεξέλεγκτου ἡγεσίας.

Ἔτσι ἔχομεν τὰ πάντα ὑποτεταγμένα εἰς τὰς ἀνάγκαις τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν παραγωγὴν ὑποτεταγμένην εἰς μίαν πολιτικὴν σκοπιμότητα τὴν ὁποίαν καθορίζει ἡ ἀνεξέλεγκτος ἡγεσία κατ' ἀπόλυτον δικαίωμα. Ποῦ ἠκούσθη εἰς τὴν Ρωσσίαν νὰ γίνῃ ἐλευθέρως κριτικὴ τῆς πολιτικῆς τῆς εἰς συνέδρια τοῦ κόμματος ὡς καὶ διὰ τοῦ τύπου, ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὸ ἐργατικὸν κόμμα. Πότε ἐξέφρασε ἐλευθέρως ὁ Ρωσικὸς λαὸς τὴν γνώμην του διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας του, ἢ μάλλον πότε καὶ ποῖα μέσα τοῦ ἐδόθησαν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ γνώμην ἐλευθέρως ἐπὶ τούτου;

Θὰ ἐνίμιζε κανεὶς ὅτι εἰς τὴν χώραν αὐτὴν θὰ ὑπῆρχε τοῦλάχιστον

κάποια ὀλικὴ εὐημέρια τοῦ λαοῦ. Οὐτε καὶ τοῦτο δυστυχῶς εἶναι ἀληθές. Διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ δαπάναις τοῦ κράτους εἶναι τε ἀστικές, πολὺ μεγαλύτερες ἀπὸ τὰ ἐξοδα ἐνὸς ἀστικοῦ κράτους καὶ τῆς ἀτομικῆς δαπάνης τῆς μεγαλοαστικῆς τάξεως μαζί εἰς τῆς ἀστικῆς χώρες καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ καταπίεσις καὶ ἡ προσπάθεια μπούτιλαρίσματος τοῦ πνεύματος ἀπὸ (ἀνταποκρ. θήματος) τοὺς φελλοὺς τοῦ κρατικοῦ ἐλοκληρωτισμοῦ ἔχουν δημιουργήσει μίαν δυσχερῆ κατάστασιν. ὑπὸ τὴν πίεσιν δὲ ταύτην τὸ ρωσσικὸν κράτος ἠναγκάσθη νὰ προέλθῃ εἰς συμβιβασμοὺς δημιουργῶντας μίαν νέαν ἀριστοκρατίαν μὲ δεκαπλασίαν καὶ εἰκοσάπλασίαν ἀπολαύς ἀπὸ τὰς ἀπολαύς τοῦ μέσου ἐργάτου. Αἱ ἀνυμφισβήτητοι πρόσδοι αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν τόσοι χάρις εἰς τὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν πρὸ πολλοῦ προσδευμένον εὐρωπαϊκὸν κόσμον, χάρις εἰς τὰ στελέχη καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς τοῦ ἐπρομήθευσεν, ὅσον καὶ χάρις εἰς τὴν πρώτην ἐπαναστατικὴν ὁρμήν, δὲν ἔφεραν ἀκόμα τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν βελτίωσιν τοῦ μέσου ἐπιπέδου ζωῆς. Ἐὰν ἡ Ρωσσία ἐαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς συνεργασίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐγκαταλείπουσα τὸν δρόμον τῆς δυναμικῆς ἐπεκτάσεως καὶ ὑποκινήσεως δυναμικῆς πολιτικῆς τῶν Κ.Κ. ἐὰν κατορθώσῃ νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ ἐδραιώσῃ ἓνα πολιτικὸν μηχανισμόν συγχρονισμένον τότε ἀσφαλῶς θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνεβάσῃ τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ τῆς νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην καὶ νὰ ἐαδίσῃ μαζί μὲ τοὺς ἄλλους μεγάλους λαοὺς τὸν δρόμον τῆς εἰρήνης τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἄλλως! Ἄλλοίμονο!

Ὁ Δυτικὸς κόσμος μπορεῖ εἰς τὴν παρούσαν περίοδον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀστικοδημοκρατικὸς κόσμος. Πράγματι ἡ ἐσωτερικὴ του σύνθεσις περικλείει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς τοιούτου κόσμου καὶ ὅλες τῆς δυνατότητες ἐξελίξεως τούτου (Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ “ΚΡΗΤΙΚΟΝ,”

Ματθ Κρητικός δηλαδή Ματθαί-
ος Καρδαμάκης λογοτέχνης, συγ-
γραφεὺς πρώην, δημοσιογράφος καὶ
διδάσκαλος. Ἀλλὰ δάσκαλος ἔχει ἄ-
σκειται Δάσκαλος πέρα ἀπὸ τὸ εὐγ-
νὸν ἐπάγγελμα μὲ τὸν ἔννοια ποῦ
βίδει στή λέξη ὁ λάος. Τώρα ἂν
καὶ ὁ κ. Γωμαδάκης εἶναι δάσκα-
λος πρᾶγμα ποῦ ἀμφιστητεῖ ὁ Κρη-
τικός δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, Τρομερὸς
στὶς ἀναλύσεις του λοιπόν, καίτοι
δάσκαλος καὶ ἔχει χημικός, ὁ Κρη-
τικός ἀνακαλύπτει ἕνα γχροῦπ Γω-
μαδάκη Ἀγγελῆν κτλ. Ἐγὼ ἀγα-
πητὲ μόνο ἐχθρότητες βλέπω ἀνά-
μεσά μας, ἂν ἐξαίρεσης μὲ ἀναγνώ-
ριση, πρᾶγμα ποῦ κι' ἐσεῖς πιστο-
ποιεῖτε, τρομερὲ ἀναλυτὴ, στὸ τέ-
λος τοῦ γραπτοῦ σας τοῦ «Παρατη-
ρητῆ» ἔπου μιλήτε γιὰ μαστιγώμα-
τα καὶ τὰ τέτοια. Πῶς συμφωνοῦν
λοιπόν αὐτά: Γχροῦπ καὶ μαστιγώ-
ματα; Αὐτὸ θὰ πῇ ἀνάλυση καὶ «λο-
γικὴ» συνέπεια» γνώμης. Ἀναλύει
καὶ ἐξηγεῖ λοιπόν ὁ Κρητικός; «Μὴ
χτυπάς τὸν ἐχθρόν σου» ἴσον «ρίξε
τὸν τσιμπέ σου»!!! Ποῖον τσιμπέ
ἀγαπητὲ δάσκαλε;

Ὅσοτερά ἓνα ἐξωφρενικά. Ἐγὼ
 γράφω: «Οἱ ἄγγλοι μᾶς ἀγκάλια-
 σαν γιὰ νὰ μᾶς στραπατοσάρουν στὰ
 Κριμαϊκά». Αὐτὸς ἀντ'γράφει: «Οἱ
 ἄγγλοι μᾶς ἀγκάλιασαν γιὰ νὰ μᾶς
 μπλέξουν στὰ Κριμαϊκά»· κι' αὐτὰ
 τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ κατάστημα τοῦ
 Τζωρτζάκη ἔχει μεγαλώσει τόσο
 στὸν Κάτωλα ὥστε νὰ φαίνεται ἀπὸ
 μακριά. Μὲ τὴ διαφύτιση λοιπὸν
 ποὺ μοῦ κάνετε, ὅτι τὰ κριμαϊκά
 ἔγιναν 20 χρόνια μετὰ τὸ πρῶτο ἀγ-
 κάλιασμα τί θέλετε νὰ πῆτε; Τί
 δημαγωγία; Τί σημασία ἔχει αὐτό;
 Τί θέλετε νὰ πῆτε; Τί σχέση ἔχει
 ὁ χρόνος μὲ τὴ διαπίστωση τοῦ παι-
 χνιδιοῦ ποὺ παίζουν οἱ δυνατοὶ στὴν
 πλάτη μας, μὲ τὴν τραγικὴ ἀλή-
 θεια τῆς ἀπονείας καὶ τῆς περιφρό-
 νησης πρὸς τοὺς μικροὺς λαοὺς; Ἄ-
 γανактῶ ἀγαπᾷτε δάσκαλε γιὰ τὴν
 κουθέντα σας αὐτὴ.

Τώρα για τὰ περὶ ἡμερολογίου.
Εἶναι γεγονός πῶς ὅτι ἔγραψα στὴν
ἐφημερίδα δὲν τὸ πρόσεξα οὔτε στὴ
μορφὴ οὔτε στὴν οὐσίαν πολὺ γιὰ
λόγους ποὺ θὰ πῶ παρακάτω. Ὁ-
μως κι' ἐγὼ σχεδιάζω νὰ παρουσιά-
σω κάποτε ἔργα δικά μου, γιατί!
αὐτὰ ποὺ διαβάζετε εἶναι ξεπελεκη-
μένα τοῦ ἀρχισυντάκτη, μὲ τὴν σφρα-
γίδα μου. Αὐτὸ τὸ σκέπτομαι, τὸ

γράφω και τὸ ξαναγράφω, δημοσιεύω
μὴ σήμειωση τῇ σχίζῳ κ' ὅταν
μὲ κόπο τὸ τελειώσω τὸ κρύβω κά-
που καὶ ἀπασχολοῦμαι μὲ τὸ δεύ-
τερο. Κάποτε ἀν βγαῖνε στὸ φῶς,
θὰ τὰ δεῖτε καὶ θὰ τὰ κρίνετε.

Νομίζω πώς ξέρω ποιά θέση πρέπει να παίρνω κι' αν δέν είναι ἐγωϊστικό λέω χαμηλόφωνα πώς καποτέ μ' ἔνα «χαρά ἀρχόντων» παγωτά κάρσα, Χριστοφόρος, φεύγοιτας, ἀποτυχία, Χριστογέννα, γατάκια κλπ. πύρα τουλάχιστο τήν κατάλληλη θέση. Μά καί στίς «σημειώσεις» αὐτές πού ρυθμίζονται ἀνάλογα μὲ τίς ὁρέξεις ἄλλων καί εἶναι παρμένο ἀπ' τή ζωή. Εἶναι ὅμως καί ὁ φόβος τῶν Ἰουδαίων, ὅπως ἔλεγα πρὸ καιροῦ καί στὸν κ. Κολοκρινίδη, πού ἐμποδίζει τή σκέψη

Ἐκεῖνό δὲ τὸ περὶ κριτικῆς τοῦ ποιήματός μου γιὰ τὸ ὁποῖο κομπάζετε ἀγαπητὲ δάσκαλε. Θυμᾶμαι ποσὰς θρῆκxα κι' ἐδείχνετε μιὰ λέξη τοῦ στίχου «πλιά». Ἰὸ «πλιά» εἶναι ποιητικὴ λέξη δὲν εἶναι; Ἀκόμη τὸ φεγγάρι μπορεῖ νὰ αἰ στῇ στράτα; Μὰ ἐμεῖς δάσκαλε θὰ ποῦμε πῶς ὁ ἥλιος ἐσχάλωσε στὸν τοῖχο τῆς αὐλῆς κι' εἶναι ὥρα «να πορίσωμε». Δὲν λέμε πῶς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου κτλ. Μήπως εἶπατε τίποτα ἄλλο στὴν κριτικὴ σας τὴν περὶ φημν;

Εἶναι· καὶ ἡ ταλαιπωρία τῆς «κα-
τήχησης» ποῦ δίδει πᾶντῃμα ὁ ἕνα
σωρὸ παρεξηγήσεις. Ἐγὼ ἐγραψα :
«Δεκάδες ἐτῶν ἀποτυχίας ἔχου-
σὴν πλᾶτῃ τους μερικοὶ ἀπ' αὐ-
τοὺς (τοὺς διανοουμένους) κι' ἀκόμα
ἐπιμένουν νὰ δίδουν μαθήματα. Ἐ-
μεῖς οἱ νέοι ὅταν νιώσουμε πὺς
δὲν εὐδοκίμησαμε (εἶναι νὰ φοβᾶται
κανεὶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς βιοπά-
λης) δὲν θὰ τὸ σπᾶσωμε βέβαια τὸ
κοντήλι ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχωμε ἀπαί-
τησιν νὰ ὀδηγοῦμε κι' ὅλα. Εἶναι
δασκάλοι νὰ τοὺς κλαίει. Αὐτὸ πα-
ραλείφθηκε ἀπὸ τὸ κείμενο. Ἡ σύν-
ταξη κυτᾶζει τὴ σελίδα τῆς καὶ τίς
συνέπειες μιᾶς ψαλλιδίας δὲν τίς ὀ-
πολογεῖ ποτέ. Ὅχι λοιπὸν ὅσοι
ἀπέτυχαν γιὰ τὴ θάλασσα Κρητικῇ
ἀλλὰ δι' ἀποτυχημένοι δασκάλοι.
Καταλάβα· :

Μὲ τοὺς «Νέους λογοτέχνες» δὲν
μὲ χωρίζει τίποτα. Δὲν ἔκαμα τίπο
τα ποὺ νὰ τοῦ; βλάπτει. Μ' ἀγαποῦ
νε καὶ τοὺς ἀγαπῶ παρ' ὅλγες τίς
ὑποουλές καὶ σχανινιχὲς ἐνέργειες με-

ρικῶν... Ἐσεῖς τί ἔχετε νὰ παρατη
ρήσετε ;

Γιὰ τὴ «λογικὴ συνέπεια» τώρα. Θέλει νὰ μιλήτῃ ὁ Δάσκαλος. Νὰ κρίνῃ. Νὰ σύρῃ ἀργὰ ψαχουλιάρικα τὸν καλάμινο δείχτη τοῦ (κατ' ἀπομίμηση μικρῶν μαθητῶν τοῦ τὸν ἐξ-ἑς ψυλάξει) πάνω στὰ κείμενα ποὺ ἔχουν τὴν ὑπογραφή μου κι' εἶναι σὺν σιευμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Μὰ τί θὰ μετρήσετε, τί θὰ ἀναλύσετε δάσκαλε; Τὰ κείμενα ποὺ γραφτῇ κανε στὰ γούστα ἄλλων, τὰ πιὸ πολ-λά, ποὺ περάσανε ἀπ' τὸ ψαλλίδι, τὸ τρομερὸ ψαλλίδι, τοῦ ἀρχισυντάκτη, ποὺ φαγω'ήκανε ἀπ' τοὺς τυπογράφους. Χιλιάδες ἀναπηρίες καὶ παραλογισμοὺς θὰ ἐρῇτε. Πολὺ περισσότερες ἀπὸ κείνες ποὺ σὰς χρειάζονται γιὰ νὰ μὲ θγάλετε «σκάρτο». Ἦταν δὲ καὶ νὰ προσέχῃ καὶ νες πολὺ τὸ γραπτὸ τοῦ ἔταν ὁ Ἀρχισυντάκτης πατοῦσε τὸ ψαλλίδι τοῦ κι' ἔκανε τίς πιὸ τρομερές συνδέσεις στὸ κολοβωμένο γραπτὸ; Νὰ ἔνα μικρὸ παράδειγμα στὸ «Μιτάτο». «Ἡ νάρκη ἀποσταμένη ἀπ' τὸν ἄνθρωπο, οὐ χαπλώνει.. φρεσκάρει (!) τὰ φύλλα...». Ἀπὸ δῶ ποῖός φαντάζε-ται πῶς λείπουν δυὸ ὁλόκληροι στίχοι θύματα τοῦ «τυπογραφικοῦ θαίμονα»;

"Αλλωστε για τον αθλητή που είναι ακόμα στο στίβο δεν έχουν σημασία και θάρος οι παλιές του επιδόσεις εκτός αν είναι υπέρ αυτού. Δεν μπορεί να του πη κανείς «είσαι άχρηστος γιατί πήδησες κακά πέρσι»! Τό πολύ πολύ να του πη «1. δού ή Ρόδος».

Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ τῶρα στὸν κ.
Κρητικό. Μιὰ πού εἶναι λογοτέχνης
ὥς μου εἶπε καὶ συγγραφέας ὥς μα
πλῆν, ἄς ἔλθῃ νὰ μὰς δάλουν ἕνα
θέμα ἢ γὰ ράψωμε ἐλεύ' ἐρα ὅπου
θέλει καὶ σ' ὁποιοδήποτε εἶδος πε
ζοῦ ἢ ἔμμετρον λόγον θέλει γιατί
τέλω νὰ τοῦ δείξω πῶς μπορῶ κι'
ἐγὼ νὰ γράψω παρ' ὅλη «τὴν ἄδυ
ναμία» μου κάτι «λογικό» κι' ἀκό
μα πῶς νὰ γραφτῇ. Βέβαια δικηγό
ρος δὲν εἶμαι νὰ μιλήσω δὲ «δημό
σια συγκέντρωση».

N. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΣΗΜ Πολλοί ἄχρισαν νά ψυθιρί-
ζουν τὴ σωπὴ μου. Λέω λοιπὸν πῶς
ὁ «Κήρυκας» ἀποφάσισε νά μὴν ἀ-
νακατευτεῖ πικὰ σὲ τέτοιες συζητή-
σεις καὶ εἰ γνηῖμες μου θὰ γράφον-
ται σὲ «Μαχητὴ» πιά. Ν

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Καλώς μᾶς ἦλθαν καὶ φέτο οἱ σοβαροὶ καὶ μελαγχολικοὶ ἄερινοί τοῦ φθινοπώρου ἐπισκέπτες, τὰ σύννεφα. Ἀψυχα τοῦ φθινοπώρου τεράστια ἀργοκίνητα βουδὰ [χελιδόνια—ἄς μὲ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις—] ποὺ μᾶς θυμίζουν τὸ πέρασμα μιᾶς ἐποχῆς καὶ τὸν ἐρχομὸ μιᾶς ἄλλης.

Καλώς μᾶς ἦλ' ἀν τὰ βουδὰ ἄψυχα χελιδόνια ποὺ μᾶς σκετινιάζουν μὲ τίς ἀμορφῆς τεράστιες μαῦρες φτεροῦγες τοὺς τὸν ἀχνὴν οὐράνιο θόλο, ποὺ μᾶς δροσίζουν μὰ καὶ ποὺ ἐπιδροῦν στὴν ψυχὴν μᾶς καὶ τὴν γεμίζουν ἄθελα καὶ δυσεῖγητα μ' ἓνα βαρὺ συναίσθημα δυσθυμίας καὶ μελαγχολίας. Συκοφαντημένο στοιχεῖο τῆς φύσεως τὰ σύννεφα. Μάντει; κικῶν. Ἔτσι τ' ἐχαρακνῆρισε καὶ τὰ παρεδέχθη ἡ ἀνθρώπινη φαντασία καὶ ἡ ἀθροπνὴ κρίσις.

«Σύννεφα στὸν διεθνῇ ὀρίζοντα» λέγει ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐνοεῖ κακοὺς οἰωνούς. Κάτι ποὺ συμβολίζει πάντα ἀτυχία, δυσάρεστο γεγονός, δυστυχία, κάποιο τέλος πάντων κακῶ.

Ἀδικὸς ὅμως καὶ μεροληπτικὴ ἡ ἀνθρωπίνη κρίσις γιὰ τὰ ἀθῶα σύννεφα. Πῆρε ὁ ἀνθρώπος μονόπλευρα τὸ ζήτημα καὶ ἐβγαλε ἓνα λανθασμένο συμπέρασμα. Μάζεψε κάθε δυσάρεστο φυσικὸ φαινόμενο τεράστιες βροχές, πλημμύρες, τρικυμίες, θύελλες, κεραυνούς, χάλαζες, παγετώνες, χιονίσματα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐπιδρᾷ βλαβερὰ ἐπικίνδυνα καὶ καταστρεπτικὰ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποὺ πάντα τὰ περισσὰ αὐτὰ ἔχουν κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ὡς ἀπαραίτητον συμπαράστατην τὰ σύννεφα κι' ἐβγαλε ἔτσι τὸν ἄδικο καὶ μεροληπτικὸ αὐτὸ χαρακτηρισμό.

Ὅμως δὲν στάθηκε ψυχραίμος καὶ δὲν σκέφθηκε ὁ ἀνθρώπος καὶ τὴν εὐεργετικὴν τοὺς ἐπίδρασι.

Δὲν σκέφθηκε πῶς ὕστερα ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ καλοκαιριοῦ, σὰν ἡ γῆ διψᾷ καὶ τὸ σῆμα φλογίζεται κι' ὅλα τὰ γύρω εἶναι ξηρὰ ἄχαρη καὶ μαραζομένα κι' οἱ πηγὲς λιγοστεύουν κι' ὅλα ἐμψυχα καὶ ἄψυχα ζητοῦν τὸ δρόσο τοῦ οὐρανοῦ, αὐτοὶ οἱ μελαγχολικοὶ ἐπισκέπτες—παρῆγοροι ἄγγελοι—μᾶς τὸ φέρνουν πρόθυμοι καὶ ἀκούραστοι κι' ὁμοφαινούν τῆς γῆς τὴν ὄψιν μὲ τὸ πρᾶσινο καὶ δροσίζουν τὰ πάντα.

Τὸ ἴδιο καὶ τὴν ἀνοιξὶ ποὺ κιν-

Η ΨΗΦΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Δὲν θὰ κρίνωμεν διὰ τοῦ παρόντος κατὰ πέσον τὸ χορηγηθέν δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γυναῖκα ἐχορηγήθη καλῶς ἢ κακῶς. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ διατυπώσωμεν τίς ἀπόψεις μᾶς ἐπὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ πρέπει αἱ γυναῖκες νὰ δεχθοῦν τὴν νέαν κατάστασιν.

Δὲν πολλοὶ καὶ πολλῆς. Οἱ γυναῖκες ἀπέκτησαν τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ τοὺς ἄνδρες. Ὅχι λοιπὸν πιάτα καὶ κουζίνες καὶ σφουγγαρόπανα πιά. Ἀλλὰ ἐλεύθερη ἡ γυναῖκα θὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα κ.λ.π.....

Φωνὴ νηπίων. Ἐπιπολαιότης καὶ ἀπειροκαψία. Ἐὰν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐχρειάζοντο μόνον οἱ ἄνδρες τότε δὲν θὰ ὑπῆρχαν οἱ γυναῖκες. Κάποιοι λοιπὸν ξεχωριστοὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ὁ προσρισμὸς τῆς γυναίκας. Καὶ οἱ δύο δὲ μᾶζι εἰς τὴν φυσιολογικὴν τὴν θέσιν ἐλοκληρῶνουν τὴν ἐπιταγὴν τῆς δημιουργίας.

Ὁ προσρισμὸς τῆς γυναικῆς εἶναι ὕψιστος. Ἐχει ἐντολὴν ν' ἀναθρέψῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ τὸν θερμάνῃ στὰ σπλάχνα καὶ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς, νὰ τὸν μεγαλώσῃ καὶ νὰ τὸν παραδόσῃ στὴν κοινωνία ἄξιον πολίτην. Ποῖος ἀνώτερος προσρισμὸς μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ δι' ἓνα ὄν; Μὰ ὁ προσρισμὸς δὲν τελειώνει ὡς ἐκεῖ. Ἡ γυναῖκα εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεως διὰ τὸν ἄνδρα τοῦ δίδει τὴ χάρα καὶ τοῦ χαρίζει τὴν εὐτυχία.

Οὕτω καὶ μόνον ἐλοκληρῶνεται ὁ ἀληθὴς προσρισμὸς τῆς γυναίκας καὶ μόνον οὕτω καὶ ἐκείνη ἐγγίζει τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν ἄνδρα βοηθεῖ εἰς τοῦτο. Κάθε ἄλλη προσπάθεια ἀποβλέπουσα εἰς διαφόρους τῶν ἀνωτέρων σκοποὺς, ἀποτελεῖ ματαιοπονίαν καὶ δημιουργεῖ μόνον ψευδαισθήσεις. Οὐσιαστικῶς δὲ ἀπομακρύνει τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς πραγματικῆς εὐτυχίας καὶ ὑπεννομεῖ τὰ θεμέλια μιᾶς ἀληθοῦς ὑγιεῖς κοινωνίας.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀποψίς; μᾶς εἶναι ὅτι :

Ἐφ' ὅσον ἡ πολιτεία ἔκρινε ὀρθὸν τὴν παραχώρησιν ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας πρέπει νὰ προσέλθῃ βεβαίως νὰ ἐξασκήσῃ εὐσυνειδητῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο, χωρὶς ὅμως ἀληθινῶς ὅτι τὸ κύριον ἔργον καὶ ὁ κύριος προσρισμὸς τῆς γυναίκας εἶναι νὰ καταστήσῃ πυρὴν τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας καὶ ἡ δημιουργὸς τῶν πολιτῶν τοῦ μέλλοντος. Τουτέστιν ὁ ρόλος τῆς συζύγου—μητέρας.

Ὅπως μὲ τὴν ἐξίσωσιν διὰ τῆς ψήφου δὲν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον ὅλοι οἱ πολῖται νὰ κάνουν τὴν ἴδια δουλειὰ ἀλλὰ καὶ ἓνας καὶ ἓνα χρησιμο ἐπάγγελμα τὸ ἴδιο μὲ τὴν χορήγησιν τῆς ψήφου εἰς τὰς γυναικας δὲν σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει νὰ παύσων νὰ εἶναι σύζυγοι—μητέρες, ἐκτὸς ἂν τὸν ρόλον αὐτὸν τὸν ἀναλάβουν οἱ ἄνδρες.

"ΜΑΧΗΤΗΣ..

δυνεύουν τῆς γῆς τὰ γεννήματα καὶ ποὺ μιὰ βροχὴ φέρνει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ, τότε ποὺ ὁ ἀγρότης στρέφει ἀγωνιώδη τὰ δέματα στὸν ὀρίζοντα, πάλι τὰ ἴδια αὐτὰ εὐλογημένα σύννεφα μᾶς τὴν χαρίζουν.

Αὐτὴν ὅμως τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν τὴν παρεμέρισε ὁ ἀνθρώπος καὶ στράφηκε μόνον πρὸς τὴν ἄλλη πλευρά.

Ὅμως μὴ καὶ τὸ χαρούμενο ἄστρο τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος ποὺ τόσον τὸν ἔχει ἐξυμνήσῃ καὶ τόσον τὸν ψάλλῃ ἡ λαϊκὴ μουσα δὲν ἔρχονται στιγμὲς ποὺ σκορπᾷ—αὐτὸς ὁ τόσο καλὸς—τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφὴν μὲ τὰ κυνικά καύματα, τίς ἡλιάσεις, τίς ξηρασίαις, τὰ ἡφαίστεια καὶ τοὺς καυστικοὺς ἀνέμους; Ἐν τούτοις φάνηκε τόσον συγκαταβατι-

κὴ ἡ ἀνθρωπίνη κρίσις πρὸς τὸν μεγίσταν αὐτὸν τοῦ σύμπαντος. Μόνη τιμητικὴ ἐξαίρεσις, ὡς πρὸς τὰ σύννεφα, ἀποτελεῖ ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς ποὺ ψάλλει :

«Καλῶς ἦλθαν τὰ σύννεφα ποῦ φεραν τὸν ἄερα

κι' αἰοῖσαν τὴ καρδούλα μου τὴ [σημερνὴν ἡμέρα.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΨΥΧΡΟΣ

Ὁ κάθε φίλος τοῦ περιοδικοῦ πρέπει νὰ γράψῃ καὶ ἓνα ἄλλο συνδρομητὴ στέλλοντάς μᾶς τὴ διεύθυνσίν του. Ἐτσι βοηθᾷ σημαντικὰ τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΩΝ

Κάθε χρόνο κατακοντίζ τών Βενιζελείων αγώνων ή ύστερα από αυτούς που και στίς δυο περιπτώσεις είναι πλέον άργά, έμφανίζονται οι επικριτές και οι συμβουλάτορες με τίς συμβουλές των και που επίκρισις και συμβουλή είναι τό πλείον φτηνό εισόδημα του τόπου μας. Όμως ένα πράμα νομίζω πως δεν θα νει έξω από τά σύνορα του πρακτικού και του ωφέλιμου. Η προκήρυξη πνευματικών αγώνων και έπαθλων αυτόχρονα με τούς άθλητικούς αγώνας. Πλάι εις τούς άθλητάς του σώματος γιατί να μην αγωνισθοῦν και οι άθληται του πνεύματος. Μήπως δεν πρόκειται να χαρή ή ψυχή του Μεγάλου συμπατριώτου μας όταν θά ίδη ολοκληρούμενον τόν άθλητισμόν τό ποιο έκλεκτόν τέκνον της νεωτέρας Ελλάδος, και όταν από τόν πνευματικόν στίβον προέλθῃ κάτι που πρόκειται να συντελέσῃ εις τήν πρόοδον και τήν ευημερίαν της ιδιαιτέρας του πατρίδας τήν όποιαν τόσοσν ήγάπησε;

Ας προκηρύξῃ λοιπόν από τώρα ή επιτροπή τών Βενιζελείων αγώνων και πνευματικούς αγώνας με έπαθλα διά τήν αλλιτέραν μελέτην που θά αναφέρεται εις τήν πνευματικήν προαγωγήν και βιωτικήν εξύψωσιν του λαού μας διά τήν καλλιτέραν μελέτην που θά αναφέρεται εις τό σπουδαιότατον διά τήν Κρήτην ζήτημα της έλαίας και πως μπορούμε να τετραπλασιάσωμε τό από τήν έλγιά εισόδημα, διά τήν επέκτασιν και τόν πολλαπλασιασμόν εις εδάφη πρόσφορα και άκάλυπτα σήμεραν εξ ίσου πολυτίμου με τήν έλγιά δένδρου της χαρουπιᾶς και τήν επαύξησιν του εισοδήματος τούτου, διά τήν καλύτεραν κτηνοτροφικήν μελέτην και τόν συμβιβασμόν της με τήν αντιμεταχόμενην γεωργίαν, διά τήν καλλιτέραν μελισσοκομικήν μελέτην, διά τήν καλλιτέραν ποιητικήν συλλογήν και διά τό καλλίτερον διήγημα.

Εις τόν διαγωνισμόν αυτόν δεν πρέπει να λείψουν και πολλοί άα κεκριμένοι άγρόται που δεν τούς λείπει ούτε τό πρακτικόν πνεῦμα και ή μακρά πείρα ούτε ή δξυδερκεια και οι όποιοι δυνατόν να προτείνουν και πρακτικές και εφαρμοσίμους λύσεις λίαν αξιοπροσέκτους

Γ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΚΑΝΗΣ

Όστερ' από έβδομήκοντα έτών σκληρή ζωή πάνω στα Σφακιάνα βουνά παλεύοντας με τίς θύελλες και τίς καταιγίδες κι' άφού προσέφερε δυο έκλεκτά τέκνα του στον άγώνα του έθνους έναντίον της π.ό φοδερᾶς καταιγίδος που γνώρισε ποτέ ή πατρίδα μας, έδέχθη τό δολοφόνο βόλι του συμμορίτη που έκσπε τό νήμα της ζωής του. ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΚΑΝΗΣ. Υπήρξε ένας πραγματικός εκπρόσωπος της δοξαμένης γενιάς, έζησε ήγωνίσθη και πέθανε σαν άληθινό παλληκάρι. Τό πνεῦμα του αυτό έχει ποτίσει και τά βλαστάρια του που ήγωνίσθησαν πάντα στην πρώτη γραμμή τών Έθνικών Άγώνων.

Τό δολοφόνο βόλι του συμμορίτη διάλεξε να κτυπήσῃ τό γηραιό πατέρα εκεί που άμέριμνος έδωσκε τά πρόβάτά του, για να χορτάσῃ τήν κτηνώδη έγκληματική μανία της όρδης τών δολοφόνων. Μα δεν θα περάτῃ πολύς χρόνος και οι άθλιοι δολοφόνοι και προδότες θα πληρώσουν όπως αξίζει τό τίμημα τών πράξεών των. Τό αίμα τών τόσοσν άδίκως δολοφονηθέντων τιμίων Κρητών έχει

ΗΡΩΪΚΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΙΩΑΝ. Μ. ΚΟΡΝΑΡΑΚΗΣ
εκ Νέας Χώρας

Έπεσεν ήρωϊκώς μαχόμενος
έναντίον τών συμμοριτών
εις Άρταν τήν 23/3/1949

συνεγείρει τίς περίφανες Κρητικές ψυχές και ζητά τήν πλήρη έξολόθρευση της προδοτικής κλίκας. Η ώρα του λυτρωμού πλησιάζει.

Ο «Μαχητής» άπευθύνει τά θερμότερά του συλλυπητήρια προς τούς αγαπητούς μας φίλους Άρτέμην και Σπύρον υίους του έκλιπόντος.

Η ΝΕΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Έξαιρετικά σημαντικών γεγονόσ και άληθῆ σταθμόν διά τήν ανάπτυξιν της Φιλελευθέρας Νεολαίας, αποτελεί ή πλήρης ανανέωσις της Κεντρικής Διοσεως της Οργανώσεως με έκλεκτά στελέχη και νέον πνεῦμα.

Ο έξαιρετος πρόεδρος κ. Έμμανουήλ εκπροσωπεί όντως τήν πλέον εύγενή και θεμελιωμένην Φιλελευθέραν ιδεολογικήν τάσιν. Επίσης οι κ. κ. Αντιπρόεδροι Χαρίτος και Παπαδόπουλος ως και ο γεν. γραμματέας κ. Πούλμαν φρονούμεν διι θ' άποτελέσουν έξαιρετους συνεργάτας διά τόν κ. Πρόεδρον. Τέλος οι σύμβουλοι κ. κ. Καρασεβδάς (ταμίας) και Πατεράκης Βουρδουμπᾶς Λεβαντής Γιαννούλης Βουδούρης και Κουφαρίδης οι όποιοι συγκροτοῦν τήν 3λην διοίκησιν, είναι δοκιμασμένα και έκλεκτά στελέχη της Νεολαίας, τά όποια θα δυνηθοῦν να συντελέσουν σημαντικά εις τήν πλήρη ανανέωσιν του πνεύματος και της δραστηριότητος εις τούς κόλπους της οργανώσεως.

Η Φιλελευτέρα Νεολαία Χανίων συγχαίρει θερμότατα τήν νέαν διοίκησιν και δηλοῖ διι είναι έτοιμή να συντελέσῃ με δλας τάς δυνάμεις της διά τήν επιτυχίαν του δλου έργου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Ι. ΦΙΩΤΑΚΗ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

3ον

Αὐτοὶ διατήρησαν στερὰς αἰῶνες τὴν πίστη στὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, στὴ Λευτεριά τοῦ ἀτόμου, στὴ σύμπνοια, στὰ ὑψηλότερα ἱκανικά τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας.

Αὐτοὶ δὲν θέλησαν ποτὲ νὰ παραδώσουν σὲ ξένα χέρια τὴν πρωτοπορεία στὸν πολιτισμὸ γιατί πίστευαν στὴν ὑπεροχὴ τῶν τὴν ψυχικὴ καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ διακέρυτταν.

«Βαρβάρων Ἑλλήνας ἄρχην εἰκὸς ἄλλ' οὐ βαρβάρους Ἑλλήνων» Κων)νος ὁ Παλαιολόγος ἀπαντῶντας στίς 29 Μαΐου 1453 στὴ πρόταση τοῦ Μωάμεθ γιὰ παράδοση ἐτόνιζε σὰν πίστος τοῦ γένους θεματοφύλακας ἐνῶ αἰσθανόταν πὼς δὲν μπορούσε νὰ κατισχύσει. «Τὴν πόλιν οὐ δίδωμεν σοι». Καὶ μετὰ λόγια αὐτὰ ἤθελε νὰ δηλώσει πὼς τὴν Ἑλληνικὴ παρακαταθήκη τὴν Ἑλληνικὴ κληρονομία τῆς ἡγεσίας στὸ πνεῦμα δὲν τὴν παράδιδε σὲ κανένα ἀλλὰ τὴν ἐπεσφράγιζε μετὰ τὸν θάνατόν του ὡς αἰώνιον κληρὸν τοῦ γένους τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Χαρακτηριστικὴ ἀκόμη εἶναι ἡ μετριοφροσύνη τῶν Προγόνων καὶ ἡ ἀκλόνητη πίστη στὴν ὑπερτέρα δύναμη τοῦ Θεοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἔσωζε πάντοτε τὴν ἱερὰν αὐτὴν κοιτίδα τοῦ Πολιτισμοῦ ἀπ' τοὺς φοβεροὺς κινδύνους ποὺ ἀνιμετώπιζε.

Τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τῆς Σαλαμῖνος κατὰ Σ)ριον τοῦ 480 π.Χ. μετὰ τὴν ἐλεεινὴν φυγὴν τοῦ Ξέρξου ὁ Θεμιστοκλῆς προτρέπων τοὺς Ἕλληνας εἰς κατοδιδῶξιν ἔλεγεν.

«Ταῦτά γὰρ οὐκ ἡμεῖς κατεργασάμεθα ἀλλὰ θεοὶ τε καὶ ἥρωες οἳ ἐφθόνησαν ἕνα ἄνδρα τῆς τε Ἀσίας καὶ Εὐρώπης βασιλεῦσαι ἐόντα ἀνόσιον καὶ ἀτάσθαλον.

Καὶ ὅταν τὴν 25ην Ἰουλίου 1261 ὁ Ἀλέξιος Στρατηγόπουλος εἰσώρμησε αἰφνιδιαστικῶς καὶ ἀνεκατέλαβε τὴν Κων)λιν ποὺ εἶχαν κυριεύσει οἱ Φράγκοι τῷ 1204 ὁ Μητροπολίτης Κυζι-

κου λαβὼν τὴν εἰκόνα τῆς ὁδηγητρίας ἀνέβη εἰς ἕνα τῶν Πύργων τῆς Χρυσῆς Πύλης καὶ ἀπεστομάτισε τὰς εὐχὰς ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ γόνυ κλίνας ἔπεσε χαμαὶ καὶ πάντες τὰ γόνυα κλίναντες ἠὺχαρίστησαν τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦ ἔργου καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἡδονῆς. Καὶ ὅταν οἱ 43 ναῦτες τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Π.πίνου τὴν 6 Ἰουνίου τοῦ 1822 ἐπυρπόλουν τὴν Τουρκικὴν Ναυαρχίδα στὴ Χίο ἀσκεπεῖς καὶ ἀνυπόδητοι ἔτρεξαν στὴν ἐκκληρία καὶ ἐδοξολόγησαν τὸν Θεὸν ποὺ ἠλόγησε τὸ τόλμημά των.

Αὐτὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα φανερώνουν τὴν μετριοφροσύνην τῶν προγόνων καὶ τὴν θερμὴν πίστιν των.

Τοῦτο ἐξέφραζεν ὁ Δαιμόνιος Περικλῆς ὅταν ἔλεγεν:

«Πλούτω τε ἔργου μάλλον ἢ λόγου κόμπω χρώμεθα».

Ναὶ εἶναι πλούσιος ὁ ἀμητὸς τῶν πνευματικῶν ἔργων καὶ τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τῶν προγόνων ποὺ τιμοῦμεν σήμερον.

Αὐτοὶ ἀνέβασαν τὴν Λευτερίαν στοὺς ὑψηλότερους ἀνορθωμοὺς τῆς.

Αὐτοὶ μὲ τὴν θυσία τῆς ζωῆς τοὺς ποδοπάτησαν τὸν θάνατον, κέρδισαν τὴν ἀθανασία καὶ στέκουν ἀθάνατοι τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι.

Αὐτοὶ σήμερα κρατοῦν σταθερὰ τὸ χεῖρι τῶν ἡρώων πολεμιστῶν τοῦ σημερινοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ποὺ σκοπὸ ἔχει νὰ στηρίξῃ τὴ δόξα τριάκοντα αἰώνων καὶ νὰ κρατήσῃ ἄσβεστη τὴν Ἑλληνικὴ φλόγα ποὺ ἀπ' ἐδῶ σ' ὅλο τὸν κόσμον διαχύθηκε.

Αὐτοὶ εἶναι ποὺ στὴ κρίσιμη αὐτὴ ὥρα συντροφεύοντας μετὰ τὸ γιγάντειόν των ἀνόστημα τὰ παλληκάρια μας τῶν γεμίζουν τὴ ψυχὴ φλόγα ποὺ σαρώνει τοὺς ὑλοπλήκτους ἀρνητὲς τοῦ οἰωίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Αὐτοὶ κράτησαν ἀνεπηρέαστοι τοὺς ἀγνοοῦς Ἑλλήνας στίς Ἑλληνικὰς κατευθύνσεις τους.

Αὐτοὶ ὅταν ἡ βία καὶ ὁ ὕλομανὴς κομμουνισμὸς εἶχε ρίξει τοὺς φοβεροὺς πλοκάμους του καὶ ἔρριχνε ὡς δόλωμα τοὺς σατανικοὺς πειρασμοὺς του καὶ πέτυχε ὅλα τὰ γειτονικά κράτη νὰ τοῦ προσφέρουν τὸν αὐχένα τοὺς ἀδιαμαρτύρητα στὸν ἐξουθειωτικὸ ζυγὸ τοῦ κράτησαν ἀλώβητες τίς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας.

Ναὶ χάρις στοὺς θεοὺς προμάχους καὶ στίς ἱερὲς παραδόσεις μας ὠρθοθήκαμε ἐμεῖς καὶ ἀντίκρου στὴν ὑπουλή καὶ δόλια ὑποδουλωτικὴ προσπάθεια ἐμεῖς πρῶτοι κι' ὕστερα ἀπὸ μᾶς ἦλθαν κι' ἄλλοι κοντά.

Καὶ ἀποτελοῦμε σήμερα ἕνα ἄθραυστο πιά μέτωπο ποὺ σ' αὐτὸ θὰ σπάσῃ κάθε δουλωτικὴ τῆς βίας καὶ τοῦ δόλου προσπάθεια.

Ἀμερικανοὶ καὶ συμπατριῶτες τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Β. Οὐγκώ συμπαραστάτες στὸν ἀγῶνα μας γιατί ἀγαποῦν ὅτι ἀγαποῦμε κι' ἐμεῖς καὶ μάχονται γιὰ ὅσα μαχόμεθα κι' ἐμεῖς γιὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὀσια τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου ποὺ δὲν δέχεται μηχανοποίηση τοῦ ἀτόμου οὔτε ὀποκτηνωτικὴ στὰ κομμουνιστικὰ φερμάνια ὑποταγή.

Καὶ ἡ ἱστορία ὁ ἀδέκαστος αὐτὸς δικαιοκρίτης ὅπως ἔγραψε 5 αἰῶνες π. Χ. οἱ Ἕλληνες ἔφραξαν τὸν δρόμον στὰ βαρβαρικά σίφη τῶν Περσῶν, καὶ ἔσωσαν τὸν Πολιτισμόν.

Ἔτσι καὶ σήμερα θὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ πὼς ἐμεῖς τὸ ὀλιγάριθμο ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, ἐμεῖς σταθήκαμε φρουροὶ τοῦ Μεγάλου θησαυροῦ τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ συσσώρευσαν οἱ αἰῶνες καὶ ἐμεῖς προσφέραμε ὅτι πολυτιμότερο δόθηκε ἀπὸ ὅλους σήμερα τὸ αἷμα μας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Νίκου Σταθάτου

“Εγραφα σιὸ προηγούμενο ση μείωμά μου δι κανέναν ἑλληνας πολιτικὸς δὲ μίλησε σιὴν ἑλληνικὴ ψυχὴ καθὼς μίλησε ὁ Βενιζέλος. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τραγούδησε τὸ Βενιζέλο ὅσο δὲν τραγούδησε κανέναν ἄλλο. “Ἄλλοι πολιτικοὶ γιὰ νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ προκηρύσανε «διαγωνισμοὺς διὰ τὴν σύνθεσιν ὕμνων». Μὰ ὁ Βενιζέλος δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιους διασυρμούς γιὰτὶ ὁλόκληρο τὸ ἑλληνικὸ σύμπαν ἦταν βενιζελοτροπικὸ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸν τραγούδησε πηγαία αὐθόρμητα.

“Ενας τέτοιος ἄγνωστος τραγουδιστὴς τοῦ Βενιζέλου εἶναι καὶ ὁ κεφαλωνίτης ριμναδόρος Ἀντώνης Γασπαράτος. Τὸ πρᾶν μα ἔχει κάποια ἰδιαίτερη σημασία γιὰτὶ δείχνει πὼς ὁ Βενιζέλος δὲν τραγουδήθηκε μονάχα μέσα σιὴν πατρίδα του ἀλλὰ καὶ σ’ ἄλλες ἑλληνικὲς περιφέρειες καὶ μάλιστα ἐκεῖ πού ἴσως νὰ μὴν τὸ περίμενε κανεὶς.

“Ο Α. Γασπαράτος, γυιὸς τοῦ Ἰωάννη Γασπαράτου πού ἦταν καὶ αὐτὸς ριμναδόρος, ἔζησε ὅλη του τὴ ζωὴ σιὸ μικρὸ χωριὸ τῆς Κεφαλονιάς Ζῶλα. Μὲ τὴν ἀμόλυπτη ψυχὴ τοῦ ἀγνοῦ ἑλληνοθεαμπώθηκε ἀπὸ τὴ φωνὴν τῆς τροχιά τοῦ Βενιζέλου. Τὸν καταμάγεψε τὸ νέο ἄστρο πού ἀπὸ τὴν Κρήτη μεσουράνησε σιὸν πολιτικὸ μας ὀρίζοντα καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα του δὲν ἤθελε καὶ πολὺ γιὰ νὰ κεντρισθεῖ. “Εἰσι ὁ Γασπαράτος πιστεύει πὼς μονάχι ὁ Βενιζέλος μπορεῖ νὰ δώσει σιὸ φουρτουνιασμένο τόπο τὴν ἡσυχία καὶ γράφει :

«Νὰ ἐπέλθει σιὴν πατρίδα
μιὰ ἰσόβια γαλήνη
νὰ ἐκλείψουν ἀπ’ τὸ ἔθνος
φόνοι, ὀδυρμοὶ καὶ θρήνοι.
Τὸ Λευτέρη ἀπ’ τὴν Κρήτη
τὸ, ἐθέλω κυβερνήτη
θέλω νὰ μὲ διοικεῖ
Μεταξῶς μὲ τὸ Τσαλδάρη
δάγκειος νὰ μοῦ τοὺς πάρει
δὲν εἶναι πολιτικοί».

Τὸ ὄνειρο τοῦ ἀπλοῦκοῦ καὶ Ἑλλαδολάτρη Γασπαράτου γίνεται πραγματικότητα. “Ο Μεγάλος Βενιζέλος γυρίζει πάλιν σιὴν Ἑλλάδα. Σιὰ χειρόγραφα πού μοῦ ἔδωσε ἕνας χωριανὸς τοῦ Γασπαράτου, ὑπάρχει καὶ ἕνα μεγάλο τραγούδι μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βενιζέλου 1928».

Παραθέτω τὰ πιδ χαρακτηριστικὰ δίστιχα :

«Τρίτη φορά, Λευτέρη μου ἔρχε
[σαι νὰ μᾶς σώσεις,
ἔχω πεποιθήση σὲ Σὲ πὼς θὰ τὸ
[κατορθώσεις.

Στὸν ἔρχομό Σου, Γιγαντα, ἀγάλ
[λετ’ ἡ Ἑλλάδα
καὶ λάμψει καὶ ἀκτινοβολεῖ ὡσὰν
[Λαμπρὴς λαμπάδα»

Κι’ ἀφοῦ διεκτραγωδεῖ πὼς κατάνησε ἡ Ἑλλάδα σιὴν ἀπουσία του ὅταν ἔγινε «ὁ βίος ἀβίωτος» τελειώνει :

«Κάθισε, Γέρω—Γιγαντα, καὶ
[πιάσε τὸ τιμόνι
ἀγρόληξε καὶ μένανε τὸ γέρω
[μπάρμπ’ Ἀντώνη».

Κάθισε, Γέρω—Γιγαντα, νὰ φτιά
[ξεις τὰ ἐρείπια
οἱ ρουπηρετήσαντες εἶναι μπρο
[στά σου νήπια».

Μ’ ἕνα ἄλλο τραγούδι του ὁ κεφαλωνίτης ριμναδόρος τραγουδάει τὸ Βενιζέλο ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸ Συνέδριο τῆς Χάγης καὶ μὲ κάποιο ἄλλο τὴν ἰδρυση τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἀ-

πὸ τὴν κυβέρνησι Βενιζέλου. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶναι ὅλα τὰ σχετικὰ τραγούδια τοῦ Γασπαράτου. “Ο ἴδιος ὁ Γασπαράτος δὲν ἔγραψε ὅχι μονάχα γιὰτὶ δὲν ἔφερε γράμματα ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν εἶχε καὶ χέρια. “Εἰσι τὰ τραγούδια του καθὼς τὰ ἔλεγε σὲ κάθε μιὰ περίστασι οἱ χωριανοὶ του τὰ μάθαιναν ἢ τὰ γράφανε καὶ σήμερα βρίσκονται σκορπισμένα ὡς καὶ κεῖ.

“Εκεῖνο πού παρατηρεῖ κανεὶς σιὰ τραγούδια αὐτὰ τοῦ Γασπαράτου εἶναι ὅτι δὲν ἔχουν κίνητρο τὸ συνηθισμένο πολιτικὸ—ἰδεολογικὸ μίσος κατὰ τῶν ἀντιθέτων. Διαπνέονται ὅλα ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ διακρίνονται ὅλα γιὰ τὴν εὐπρέπεια μὲ τὴν ὁποία ὁ Γασπαράτος θέλει νὰ διδάξει τοὺς χωριανούς του. Καὶ θὰ ἦταν εὐτύχημα ἂν αὐτὸς ὁ ἐθνικὸς πόθος τοῦ Γασπαράτου γινότανε πραγματικότητα. Θάταν δὲ μεγαλύτερο εὐτύχημα ἂν ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ πρὸ πάντων οἱ αὐτοκαλούμενοι ἐπιφανεῖς ἔβλεπαν τὰ πράγματα καθὼς τὰ ἔβλεπε ἀπὸ τὸ μικρὸ χωριὸ του ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ Ἀντώνης Γασπαράτος. Τότε ἐκτὸς ἀπ’ ὅλα τὰ ἄλλα δὲ θὰ φώναζαν οἱ μικροὶ σιὸ Μεγάλο Βενιζέλο κάτου, ἀφοῦ ἡ ἱστορικὴ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος τὸν εἶχε βάλει τόσο ψηλά...

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

ΤΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΒΑΤΟΛΑΚΚΟΥ

“Ὡς μᾶς ἀνέφεραν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Βατολάκκου, εἶναι ἀνάστατοι διότι παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἔχει ἀποπερατωθεῖ ἡ μελέτη διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικῶν ἔργων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου καὶ εἶχον εἰδοποιηθεῖ ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ ἤρχιζον κατὰ τὸ παρὸν θέρος, οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐγένενο. Καὶ διερωτῶνται μήπως ἐγκατελείφθησαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ ἐματαιώθησαν ὀριστικῶς τὰ ἔργα :

Ἡ ἀνησυχία τῶν κατοίκων εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη καθόσον

τὸ ἔργον εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι διακρίνονται τόσο διὰ τὴν ἐργατικότητά των ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξαιρετον πατριωτικὴν των δράσιν.

Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια τόσοσὺν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἡγουμένων εἰς τὸν ἀναγκαστικὸν γεωργικὸν συνεταιρισμὸν τοῦ χωρίου ὡς καὶ ὅλων τῶν κατοίκων, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ χορήγησις τῆς ἀναγκαίουσας πιστώσεως. Σὺν δὲν κλάψει τὸ παιδί δὲν τοῦ δεῖ ἡ μάγνα.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΝΥΚΤΟΠΟΥΛΙΑ

Δέκα τέσσερα χρόνια έκαιε στη χιοροφυλακή ο Βάσσος και όταν πήρε το «εφάπαξ» σκέφτηκε τι δουλειά να κάνει. Να κάνει ναφφενεδάκι ή έστιάτοριον. Στη δεύτερη αυτή δουλειά είχε δλόφυχα την υποστήριξη και του πεθερού με την πεθερά.

"Ανοιξε λοιπόν έστιάτοριον εις το ανώφιλιο του οποίου ετοίτωσε ένα κομμάτι σανίδι που έμοιαζε με πλαστερό και πάνω του έγραψε την αρακάτω επιγραφή: ΕΣΤΙΑΤΟΡΗΟΝ Η ΕΛΑΣ ΒΑΣΣΟ..."

Κάθε φορά που τα κο-έλια του σκολειού, σκολν-ύνε μαζεύονται μπροστά στ' έστιάτοριον και θαυμάζουν την επιγραφή και μερικά απ' αυτά τα πλειό απλοχωρημένα στα γράμματα διαβάζουν άδυνατά «Έστι ατόριον γέλα Βάσσο...» Κι' ο Βάσος που χαφρίζε με τη κουτάλα το τσιγάκι επαναλαμβάνει από μέσα: Γέλα και χαχάρισε Βάσσο...

"Ωστόσο παρ' όλη τη καί νάλωσι και παρ' όλο που ποτέ δεν μένει φαί στα τσιγάκια ή υπόθεσις δεν πήγε καθόλου καλά και την εξήγησι την έδωσε ο Μπάμπας Μανούσος: ότι ή κατανάλωσις ήταν έσωτερική και το φαί το τρώγα, οι ίδιοι και ή δουλειά αυτή δεν αφήνει ποτέ κέρδη εκτός από την κατανάλωσις.

Πρέπει ν' αλλάξωμε δουλειά σκέφτηκε ο Βάσος και όταν ο σουστατζής του Μιχάλη σκόλασε άμέσως πήρε τη θέσι του και κουβαλά κάθε μέρα πυρήνα στα Χανιά.

Μά ή πυρήνα δεν είναι από τα άγώγια εκείνα που θγάζουν, δεν είναι σαν τα κάρβουνα που τα έμπορευεσαι και εις βάρος του άφρενι κού λέγοντάς του πως τα πούλησες φθηνά και εις βάρος των αγοραστών που των πουλάς τ' σκακί για δγδόντα δκάδες ενώ στην πραγματικότητα είναι πενήντα μόνον.

Μά τι να γίνει; άμα τελειώση ή πυρήνα σ' ένα δυό μέρες πάλι κάρβουνα θ' αρχίζουμε να κουβαλάμε.

"Ενας παλός σουστατζής ο Κωστής που άνάλαβε να του διαβάση, του έλεγε μια νύκτα που πηγαίνανε στη χώρα, πως ή δουλειά αυτή έχει πολύ ψωμί άρκει να έχη άμμάθια και να ξανοίγη ίντα πράμμα πουλιέται καλά στη χώρα να τ' αγοράζη από το χωργιό.

Και ο Βάσος που τυπώνεται καλά ότι του λέν οι πολλοί σουστατζήδες παρακολουθεί το Νάβδαο εκεί

νο στην Άγορά και βλέπει πως πολλοί γυρεύουνε διάνους ενώ διάνοι ήταν λιγοστοί. Χωρίς να πη σε κανένα τίποτε τη Κυργιακή απολούτουργα πέρνει δυο ντέμπλες για να τσοί κρεμάση και το γαϊδουράκι του Φιλίππου που πάντο-ε θρέφει καλούς και πολλούς διάνους γιατί στα Κάτω Παυλιανά πέφτουν κάθε χρόνο πολλοί τζιτζίκαι που τόσοι τσοί μάχωνται οι διάνοι και τόσοι τσοί παχαίνουν.

Είκοστέσσε ις διάνους μάζεψε από το χωργιό, μα τσοί πολλούς τσοί πήρε από τη συντέκνισά του τη Παυλίνα που έχει κακό χερικό και μεγάλη γρουσουζιά πέφτει σε κείνο που παίρνει το έχνος τη και δεν κερδίζει ποτέ.

"Έπρεπε τώρα να δέσουν τους διάνους και ο Βάσος ως άτζαμής δεν είχε προβλέψει να πάρη σπάους μαζύ του και όπως έπρεπε να έξοι ονομηθή ή κατάσταση μια που ντουικάνι δεν υπάρχει στο χωργιό εκείνο και μόνον ή έξυπνάδα της συντέκνισας έδόλεψε την υπόθεση.

Θυμήθηκε εκεί στο θορεινό παραθύρι του όντά έχει άπλωμένη τώρα 5—6 χρόνια μια παληά μαύρη θράκα του γέρου της από τότες που σάπισε το παραθυρόφυλο για να μη μπαίνει το κρύο και το νερό.

Αυτή πήγε και κατέδωσε και την έσκισε λουρίδες και με αυτές δένανε τσοί διάνους.

"Ητανε κατακοντίς στα Νικολο δάρβαρα που θρέχει τόσο πολύ και ο Βάσος σακιάζει πυρήνα για τα Χανιά και λογαριάζει πόσα σακιά πρέπει να βάλη λιγώτερα για νάχη τράτος να φορτώση και το δικό του έμπόρευμα τσοί διάνους.

"Η ώρα που ξεκινούν οι Βρυσιανές σοούστες για τα Χανιά τις μακρυνές αυτές χειμωνιάτικες νύκτες είναι ή 11—12 και το ξεκίνημα γίνεται όμαδικά και άκολουθα ή μια την άλλη σαν ένα είδος έφοδιοπομπής. Κείνη τη θραδυά ο Βάσος ως που να τακτοποιήση τσοί διάνους που τσοί βάζει πατωσιές πατωσιές σαν τ' αεροπλάνα στο αεροπλανοφόρο, έμεινε τελευταίος και όταν ξεπέρασε του Μπαμπαλή το Χάνι το φεγγάρι βρεμμένο και αυτό πήγαине ν' αλλάξη πίσω από τις Κεραμιανές Μαδάρες που είναι το σπίτι του.

Μέχρι έδω έλα πηγαίναν καλά

μά όταν άρχισε ο κατήφορος που είναι άπέναντι από τη Μαχαιρούς το χωργιό και άκριθώς εκεί που είναι ο γκρεμνός που φωλεύουν μιλιούνια οι κουρούνες, ή σούστα έπασε μέσα σ' ένα λάκκο και με το τράνταγμα της τρομαγμένοι οι διάνοι σπούνε τα δεσμά από τη θράκα που έμεινε 5—6 χρόνια στο θορεινό παραθύρι του όντά για να έμποδίζη τον άέρα και το νερό και που με το χρόνο και το νερό σάπισε και ξεπετούν πρώτα ή πάνω πατωσιά ύστερα ή δεύτερη και ή τρίτη πλην της τελευταίας που είναι στο πάτο άπαράλλακτα πάλι όπως ογκώνονται τ' αεροπλάνα από το αεροπλανοφόρο

"Όλες οι κουρούνες και είναι πάρα-πολλές που κυτάζουν τσοί χαρουπιές και τσοί κυπαρισσιώνες που είναι στη πλαγιά ξεταλαγιάζονται με τον έσθουρο που κάνει το φτερούγισμα των διάνων και τρομαγμένες άνακατόνονται πετώννας μαζύ των και κάνοντας ένα άσμάρι που στο αντίτεμα χωρίζεται σε δύο και και άλλοι ξεπέφτουν κατά το πρόδαρμα και άλλοι κατά το Στόλο.

Τό δε πρωί οι πρώτοι Στυλιανοί που ξυπνήσανε είδανε από το κάραβο στη κορφή στο Πύργο τέσσερα πουλιά να στέκονται με τον ένα ποδα και σ' αυτούς προσθέτονται και άλλοι και άλλοι που θαυμάζουν τα πουλιά και ένας έφεδρος πούχε κάνει στην Άνατολή των έδωσε την εξήγησι πως τα πουλιά αυτά το δίχως άλλο είναι ξενικά άφου και ήλθανε νύκτα και πως μοιάζουνε άπαράλλακτα με λελέκια που και αυτά στέκονται με τον ένα πόδα μα και που είναι ιερά και δεν τα περάζει κανείς..

Και ο Βάσος; Έξακολούθησε το δρόμο του και άφου έκοψε τσοί κεφαλές των 6 διάνων που είχαν φοφήσει καθώς τους είχε πετρώσει με τσοί άλλους, τσοί έβαλε σ' ένα σακκί και έτ.ν το πρωί έφθασε στα Χανιά οι έμαντραμπάζηδες που κατάλαβαν περί τίνος πρόκειται ξένας ένας έγγιζε στο σακκί που έκανε μεγάλες μύτες γιατί οι ποδάρες των διάνων είχαν άπομαγκουρώσει και τενωθεί σε τέθιοιο σημείο που έκιν-δύνευε να σκίσουν το σακκί και τον ρωτούσαν ειρωνικά: Κουμπάρε πουλεις τσοί κασμάδες;

Γ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως γενομένης συζητήσεως κατηγορήθησαν αἱ πρεσβεῖαι μας εἰς Οὐάσιγκτον καὶ Παρισίους ἐπὶ ἀνικανότητι διότι δὲν ἐξεμεταλλεύθησαν διπλωματικῶς τὰς νίκας τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν ὅλην κατάστασιν ἵνα δημιουργήσουν κατάλληλον ἀτμόσφαιραν διὰ περαιτέρω δρᾶσιν.

Δὲν κατέχομεν ὑπεύθυνα περὶ τούτου στοιχεῖα, ἀλλὰ ἂν κρίνωμεν ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐπιτευχθέντων εἰς τὸν διπλωματικὸν τομέα ἐν σχέσει πρὸς πραγματοποιηθέντας ἄθλους εἰς τὸν στρατιωτικὸν οἰκισμό, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μείνωμεν εὐχαριστήμενοι.

Τὸ γεγονὸς ὅτι παρὰ τὰ ἄδια φιλονίκητα δεδομένα τῆς πλέον θρασείας ἐπεμβάσεως τῶν Ἀλβανῶν, ὑπὲρ τῶν συμμοριτῶν, οὐδὲν ἀξιόλογον κατορθώθη ὥστε νὰ μᾶς πείθῃ ὅτι ἐπικεῖται κάποια ἀποφασιστικὴ διπλωματικὴ ἐνέργεια ἱκανὴ νὰ σταματήσῃ τὸ θανάσιμο αὐτὸ παιχνίδι, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ διπλωματία μας δὲν κατώρθωσε νὰ συνεγείρῃ τὴν διεθνῇ κοινὴν γνώμην καὶ νὰ τὴν πείσῃ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ κάποιο τέλος. Βεβαίως οἱ

σύμμαχοι τοποθετοῦν καὶ ἐξαιάζουν τὸ πρόβλημα ἐπὶ διεθνούς βάσεως, ἀλλ' ἀκριβῶς λόγῳ τῆς τοιαύτης σημασίας τοῦ ὅλου ζητήματος καὶ ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὴν προσπάθειαν τῶν συμμάχων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἐπιβάλλεται ὅπως ὑπὸ τῆς διπλωματίας μας ἐπιδιωχθῇ ἡ πλέον συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα μας λύσις.

Ἀλλ' ἓνα πρᾶγμα πρέπει νὰ προσέξωμεν ἰδιαίτερος. Ὅτι οἱ ἐκπρόσωποί μας εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ἀποτελοῦνται ἀπὸ γὰν τοφορεμένους κολωναικῶτες, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά δὲν πάλεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πάλεται ἀπὸ πόνο καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν πολυβασανισμένη Ἑλλάδα μας. Τῶν λείπει ἡ φλόγα καὶ ἡ πίστις.

Πιστεύομεν ὅτι σήμερον, περὶ σότιον παρὰ ποτέ, ἐπιβάλλεται νὰ στραφοῦμεν καὶ ν' ἀναζητήσωμεν ἄνδρας μὲ ἀληθῆ πίστιν καὶ ἱκανότητα, μαχητὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἵνα ἀναλάβουν καὶ ἀντεπεξέλθουν κατὰ τῆς ἀφηνιασμένης θρασυτητος τῶν ἀντιπάλων μας, ἵνα μὴ εὐρεθῶμεν ὡς ἄλλοτε εὐρέθη ὁ κ. Τσαλδάρης νὰ ὑβρίζῃ ἀπὸ τὸν Γιουγκοσλαβὸν ἐκπρόσωπον εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν τὰ τὸν ἀντιμετωπίσει.

Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ Εἰς τὴν ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Τὴν πρὸ παρελθούσαν Κυριακὴν τμήματα τῆς Φιλελευθέρης Νεολαίας Γερανίου καὶ ὁμάς ἐκ Χανίων μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Καλύβες. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν παρέμειναν εἰς ἐξοχικὰ τοπεῖα ὅπου διεσκέδασαν κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς δὲ ὥρας ἐγένετο συγκέντρωσις τόσον τῶν τμημάτων ὥς καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμιλήσας ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Φ.Ν.Χ. ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἔθνους διεξαγομένου ἀγῶνος καὶ τὴν Φιλελευθέραν ἰδεολογίαν, διαδηλώσας τὴν ἀκλόνητον πίστιν τῆς Νεολαίας εἰς τὰ ἀθάνατα Ἑλληνικά καὶ Φιλελευθέρᾳ ἰδεώδη.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐπεκράτησε ζωηρότατος ἐνθουσιασμός, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ τὰ τμήματα ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας εὐρισκόμενον πρὸς φόρτωσιν οἶνων δεξαμενόπλοιο.

Ο ΝΕΟΣ ΜΑΧΗΤΗΣ

Δέρνε μ' ἀγέρα τὰ μαλλιά
μπόρα τὸ μέτωπό μου
καὶ σὺ τῆς νύχτας σκοτεινιά
γίνου τὸ σάβανό μου

Χτύπα βορῆα χτύπα νοτιά
τὰ νεῖατα δὲ λυγοῦνε
μὲ τῆς συμπόνιας τὰ σπαθιά
ρέπια παλιὰ γ' ἡμεῶμε

Ψηλὰ στὰ σύνορα κρατῶ
τοῦ ἔθνους τὴν ἀσπίδα
τὸ μαῦρο τ' ἄδικο χτυπῶ
μ' εἰρηνικὴ λεπίδα

Δὲν μὲ δειλιά κανεὶς καιρὸς
φθάνει προσιάτη νάχω
κεῖνον ποὺ κοίτεται νεκρὸς
στ' ἀκρωτηριοῦ τὸν βράχο.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

—Γάμοι

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΧΑΤΖΑΚΗΣ

«Ἀρχισυντάκτης Νέας Ἐποχῆς»

ΚΛΕΙΩ ΠΕΖΑΡΟΥ

ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν τὴν 18) 9/49. Παράνυμφος παρέστησαν ὁ κ. Ἡλίας Λαχωνικός καὶ ἡ κ. Λέλα Παλαιολόγου—Κανακάκη.

Εἰς τὸ ταριστὸν ζευγὸς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

Κ. Κ. Π. Π

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΜΑΣ

Ὁ «Μαχητὴς» θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ὅσοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ τοῦ παρέχουν τὴν συνεργασίαν των, συντελοῦντες οὕτω σημαντικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου τὸ ὅποιον ἀνέλαβε.

Ὁ «Μαχητὴς» ἀποδίδει ἰδιαίτεραν προσοχὴν εἰς τὴν προσπάθειαν συλλογῆς λογογραφικοῦ ὕλικου ἀφορῶντος τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῶν Κρητῶν καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἐκτιμᾷ ἰδιαίτερος τὰς συνεργασίας τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου του κ. Γ. Μανασσογιωργάκη διὰ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν τεχνοτροπίαν των ὡς καὶ τοῦ κ. Σταύρου Κελαϊδῆ.

Ὁ «Μαχητὴς» ἐπίσης θὰ ἤθελε νὰ προκαλέσῃ τοὺς εὐγενεῖς συνεργάτας του, ὡς καὶ πάντα ἄλλον δυνάμενον, ὅπως ἀσχοληθοῦν συστηματικῶς μὲ τὴν συλλογὴν ὕλικου ἀφορῶντος διάφορα κατὰ καιροὺς ἱστορικὰ γεγονότα καὶ πρόσωπα, ἵνα οὕτω καταστή δυνατὴ ἡ ἀνάγλυφος ἀναπαράστασις τῶν γεγονότων τούτων, διὰ τῶν ὁποίων διαδηλώνεται κατὰ τὸν πλέον ἐντονὸν τρόπον ἡ ὑφαισטיώδης καὶ δημιουργικὴ Κρητικὴ ψυχὴ καὶ ἡ ἀκατάβλητος ζωντάνια τῆς. Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς φιλοξενούντες τοιαύτας συνεργασίας.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

ΣΟΦΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Πολλές εκατοντάδες ετών πριν από την γέννησι του Χριστού, όταν ακόμα σχεδόν όλοι οι λαοί της Ευρώπης ήταν άμαθεις και άπολίτιστοι θάρβαροι που έζοϋσαν μέσα σε σπηλιές και έφοροϋσαν δέρματα ζώων, ένας θαυμαστός πολιτισμός άνθουσε στην Ελλάδα. Αρχιτέκτονες, γλύπται, καλλιτέχναι, ποιηται έπιστήμονες και φιλόσοφοι, έζησαν εις την θαυμαστήν μικρή χώρα με τά πολλά δουνά της, τούς γαλάζιους οϋρανοϋς και τίς θαλασσόβρεκτες ακτές της.

Αν και έχάθηκε τό μεγαλύτερο μέρος τών έργων των, έν τούτοις κατωρθώθη να περισωθούν αρκετά, ώστε να μπορέσωμε να έννοήσωμε, τί μεγάλο χρέος οφείλεται εις την αρχαία Ελλάδα.

Θά σας τύχη πολλές φορές ν' ακούσετε ή να διαβάσετε τά όνόματα μερικών από αυτούς τούς μεγάλους Έλληνες και γι' αυτό είναι ενδιαφέρον να ξεύρετε τί ειδους άνθρωποι ήταν αυτοί, που τά όνόματά τους τιμώνται σ' όλον τόν κόσμο επί δύο χιλιάδες χρόνια και περισσότερο.

Ο Σωκράτης έγεννήθηκε σ'άς Αθήνας κατά τό 469 π.Χ. Ο μεγαλύτερος φιλόσοφος της έποχής του, θεωρείται και τώρα, σχεδόν έπειτα από 2500 χρόνια από τού θανάτου του, ως ένας από τούς σφώτερους διδασκάλους που έζησαν σ' αυτόν τόν κόσμο.

Έννοείτε και μόνοι σας, ότι έπειτα από τόσα χρόνια που πέρασαν, δέν είναι εύκολον να μάθη κανείς πολλά για την παιδική ηλικία του και την νεότητά του, αλλά πολλοί πιστεύουν, ότι ήταν υιός γλύπτου και δοηθοϋσε τόν πατέρα του εις την εργασία του.

Εκείνα τά χρόνια αί Αθηναίησαν έδρα της γλυπτικής. Αλλά και ότι άλλο καλλίτερο από τό θαυμαστό πολιτισμό υπήρχε τότε, είχε και αυτό πατρίδα του τάς Αθήνας. Οί αρχιτέκτονες και οί καλλιτέχναι της έποχής μας μελετοϋν και τώρα ακόμη τό έργον τού Περικλέους πού, κατά την νεότητα του Σωκράτους, έκαμε τάς Αθήνας τόσο ωραία πόλη. Ποιήματα και ιστορικά έργα έγράφησαν από άνδρας που είναι ακόμη διάσημοι και είναι πιθανόν, ότι ο Σωκράτης έτυχε καλής μορφώσεως και έδιδάχθηκε

μουσικήν, ρητορικήν μαθηματικά και γυμναστική.

Αργότερα ο νέος υπηρέτησε εις τόν στρατό τών Αθηναίων και διακρίθηκε για την μεγάλην ανδρεία του και την σκληραγωγίαν του.

Έπειτα έπήρε ένα αξίωμα εις την πολιτείαν και εκινδύνευσε την ζωή του με τό να άρνηθη να υπακούση εις μερικάς διαταγάς που δέν ένέκρινε. Κατώρθωσε να συνειθέση να ζή όσο τό δυνατόν πιο λιτά. «Πόσα πράγματα είναι περιττά και τί καλά που μπορούμε να ζήσωμε χωρίς αυτά» έλεγε συχνά όταν έδλεπε διάφορα πράγματα εκτεθειμένα στην αγορά.

Έζοϋσε τόσο λιτά και έκανε τόσο τακτικό και υγιεινό βίο, ώστε εις πολλές περιστάσεις όταν έπεσε σ'άς Αθήνας μεγάλη έπιδημία, ήταν από τούς ελαχίστους που δέν έπαθαν την τρομερή ασθένεια.

Είχε τόσες λίγες ανάγκες για την απλή ζωή του, ώστε έτοι μπορούσε να άφιέρωση τό μεγαλύτερο μέρος τών ώρων του εις τό σοβαρό ζήτη-

Η τάξις και ή άγροτική ασφάλεια αποτελοϋν τό βάδρον διά την άνασυγκρότησιν της υπαίδρου άνευ αύτών τό πάντα είναι έπιζήμια φλυαρία.

μα που τόν άπασχολούσε και τούτο ήταν να ζητά την αλήθεια κατά τόν δικό του τρόπο. Ήταν «Ηθικοφιλόσοφος» δηλαδή έμελετοϋσε τό πρόβλημα της φύσεως, της ζωής και της διαγωγής τού ανθρώπου.

Ήθελε να εύρη και να δοηθήρη και άλλους να εύρουν τό πραγματικό λόγο για τόν όποιον κάνουμε ή ρισμένα πράγματα και να εύρη έπίσης την αληθινή σημασία της καλωσύνης, της δικαιοσύνης και άλλων άφηρημένων έννοιών που φαίνονται άπλές αλλά είναι δύσκολον να καθορίση κανείς.

Η μέθοδος ήταν να όμολογήση ο ίδιος την άμάθειά του και να ζητήση από άλλους να τού εξηγήσουν αυτά τά άπλά πράγματα, όπως π.χ. ή άγάπη ή δικαιοσύνη κ.λ.π.

Τότε ο Σωκράτης έκανε διάφορες έρωτήσεις γι' αυτά τά φαινόμενα νικώς άπλά ζητήματα και ο συνομι-

λητής του έδυσκολευόταν διαρκώς περισσότερο ν' άπαντήση ως ότου τού άπεδείκνυε πόσο λίγο ήξευρε τά θέματα που έκαμάρινε, ότι έγνώριζε πολύ καλά.

Οί περισσότερες τέτοιες συζητήσεις έγένοντο εις την ανοικτή πλατεία σε μικρούς όμίλους πολιτών που έχάθονταν γύρω και είναι εύκολον να καταλάβη κανείς, πως μερικοί που είχαν μεγάλη ιδέα για την σπουδαιότητα τού άτομου τους έστενοχωροϋντο με τόν Σωκράτη που άπεκάλυπτε με τέτοιο τρόπο την άμάθειά τους. Έξ άλλου όμως, ένα μέρος τών πολιτών προσελκύετο από τόν Σωκράτη. Ήταν εξαιρετικά άσχημος, με χονδρή μύτη και προσέχοντα μάτια, αλλά α και οί Έλληνες της έποχής του έλάτρευαν τό όρατο δέν ήμποροϋσαν να άντισταθούν εις την έλξιν που εξασκούσε επάνω τους. Ίδιαιτέρως έλκούντο οί νέοι και σε λίγο διάστημα είχε σχηματίσει ένα μεγάλο σώμα από μαθητάς που ήταν ένθουσιασμένοι, όταν τούς έδίδασκε και που τόν άγαποϋσαν πραγματικά. Ένας από αυτούς έγραφε κάποτε «ο χαρακτηρισμός του είναι τόσων ώραίος, χρυσός, θεϊος και θαυμαστός, ώστε όποιον κι' άν διατάξη πρέπει να υπακούση σάν να τόν διατάσση ο Θεός».

Οί διδασκαλοι αυτού τού είους δέν είναι ποτέ άγαπητοί εις τούς ανθρώπους της έξουσίας και αί Αρχει τών Αθηνών κατηγορήσαν τόν Σωκράτη ως διαφθορέα τών νέων της πόλεως. Έδικάσθη, έθεωρήθη ένοχος και κατεδικάσθη εις θάνατον—όχι να κρεμασθή, αλλά να πιη ένα δηλητήριο τό κώνειον.

Ενώ έμιλούσε στην φυλακή του περιστοιχισμένος από πολλούς φίλους του που ήταν περίλυποι για την καταδίκη, τού προσέφεραν τό κύπελλο με τό κώνειο. Χωρίς να ταραχθή διόλου και να παύση την συζήτησι ήπια τό δηλητήριο άκριδώς την ώρα που ο ήλιος έδυε με γκλοπρεπώς πίσω από τό αθηναϊκό δουνό.

Οί φίλοι του εξέσπασαν εις λυγμούς δδαν είδαν να πεθαίνει ο άγαπημένος τους δάσκαλος. Εκείνος όμως τούς είπε να ήσυχάσουν.

(Ακολουθεί)

ΜΑΚΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΑΣ

ΤΟ ΥΠΟΣΤΕΓΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΚΟΥΣ ΜΑΣ

Κι' άλλοτε έθίξαμε τὸ ζήτητα τοῦτο. Μὰ θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ἐπαν.λθωμεν καὶ σήμερον, ἰδιαίτερος ὅτι ἐπὶκείνται Δημοτικὲς ἐκλογές.

Βέβαια οἱ κύριοι ὑποψήφιοι γνωρίζουν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ περιμένουν ψήφους ἐπὶ τοὺς χωρικοὺς μας, ὅφρ' ὅδεν εἶναι Δημόται Χανίων. Ὡς ἐκ τοῦτου ὁμιλοῦν διὰ ὕδρευσιν, δρόμους δημοτικούς, λουτρὰ, σφαγεῖα καὶ μέγαρα ποὺ κεντρίζουν τὴ φαντασίαν τῶν ἀστῶν κι' ὑπόσχονται ψήφους. Ξεχίαν ὅμως ὅτι ἀποτελεῖ ἀληθῶς Αἴσχος διὰ τὴν πόλιν τῶν Χανίων, νὰ μὴν ἔχει ἓνα ὑπόστεγον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μποροῦν νὰ ξανασάνουν λίγο καὶ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὴ βροχὴ οἱ ταλαίπωροι οἱ χωρικοὶ μας, ποὺ ξεκινοῦν τρεῖς ὥρες νύκτα ἀπὸ τὰ γύρω χωριά μὲ τὰ γαῖδουράκια των, γιὰ νὰ φέρουν τὰ λιγοστά προϊόντα των τὰ ζυμωμένα μὲ ἰδρώτα καὶ αἷμα, εἰς τοὺς ἀγγουροξυπνημένους ἀστοὺς καὶ νὰ τοὺς τροφοδοτήσουν μὲ τ' ἀγαθὰ ποὺ ἡ γῆ μας γέννησε χάρις εἰς τὴ βασανισμένη δουλιὰ των. Σχεδὸν ἀνυπόδητοι, μὲ ξεσκισμένα παληόρουχα, βρεγμένοι καὶ νυστικοί, κατάκοποι καὶ ξαγρυπνισμένοι οἱ χωρικοὶ μας, εἶναι καταδικασμένοι νὰ στέκουν ἐπὶ ὥρες στὸν ἥλιο ἢ τὴ βροχὴ, νὰ τοὺς διώχνει ὁ ἓνας ἀπ' ἐδῶ κι' ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, καὶ νὰ ξεθεώνωνται, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἓνας ποὺ νὰ συγκινῆται ἀπὸ τὸ σιωπηλὸ αὐτὸ δράμα. Γιατὶ πράγματι σιωπηλὸς καὶ πρᾶος ὁ ὑπέρωχος χωρικός μας, δέχεται ἀγογγύστως τὸ μαρτύρ.ό του καὶ διὰ τὸν ξαποσταμένον καὶ κατάκοπον ξεκινᾷ τὸ ἀπόγευμα γιὰ τὸ χωριὸ του μὲ λίγο ψωμί καὶ μερικά ὄσπρια ποὺ ἀγόρασε πουλῶντας τὰ κοτόπουλα, τ' αὐγὰ καὶ τὸ γάλα του, εὐχαριστεῖ τὸ Θεὸ γιὰτὶ ἔτσι ἐλπίζει νὰ ξεπεινάσουν γιὰ λίγες μέρες τὰ παιδιὰ του.

Τέλος πάντων δὲν θὰ ξυπνήσῃ καμμιὰ φερά αὐτὴ ἡ ἀμαρτωλὴ πόλις ἀπὸ τὸ λήθαργο τῆς ἠθικῆς τῆς καταπτώσεως καὶ νὰ νοιώσῃ τίς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ ταλαίπωρο μὰ ἀγνὸ χωριὸ;

"Ἡ μήτις ὁ ἀμαρτωλὸς πολιτισμὸς τῶν πόλεων τυφλωμένος ἀπὸ τὰ πάθη καὶ βουτηγμένος εἰς τὸ βούρκο, βαδίζει τὸν ἀναγκαῖο δρόμον τῆς αὐτοκαταστροφῆς;

"Ἐν πάσει περιπτώσει—κι' ἀφίνοντας κατὰ μέρος τὴ φιλοσοφία—καλὰ θὰ κάνουν οἱ ὑποψήφιοι ἄρχοντες τοῦ Δήμου νὰ περιλάβουν πρωτίστως μέσα στὸ πρόγραμμά των καὶ τὸ ὑπόστεγον τῶν χωρικῶν μας.

Εἶναι τοῦτο πρῶτιστον καθήκον πρὸς τὴν ἰδίαν τὴν πόλιν. Γιὰ τὴν ἀνθρωπιὰ καὶ τὴ προκοπὴ της.

"ΜΑΧΗΤΗΣ,,

ΕΞΟΧΟΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Θεωροῦμεν πρωταρχικὴν ὑποχρέωσίν μας νὰ ἐξάρωμεν κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον τὴν ἐξαιρετικὴν προσπάθειαν τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἀναλάβει οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλύβες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Συντζανάκη. Χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα τοῦ ἀξιοτάτου αὐτοῦ ἱεράρχου καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ χρυστιανικότητα αἰσθημάτων τῶν Καλυβιανῶν, ἀνεγείρεται εἰς τὸ χωριὸν μὲ ταχύτατον ρυθμὸν, Ναὸς ἐξαιρετικοῦ μεγέθους καὶ κάλους. Ὡς μᾶς ἐδήλωσε παρεμπιπτόντως ὁ θαυμάσιος ἱεράρχης μέχρι σήμερον—ἀνευ οὐδεμιᾶς κρατικῆς συνδρομῆς—ἔχουν δαπανηθῇ 98.000.000 δραχμῶν συλλεγέντα ἐκ τοῦ χωρίου δι' ἐράνων, γιορτῶν κλπ. ἐνῶ ἡ ἐργασία προσφέρεται ἐθελοντικῶς μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμόν ὑπὸ τῶν κατόικων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

"Ἡ ἀξία τοῦ μέχρι σήμερον ἔργου ὑπερβαίνει τὰ 200.000.000 δραχμῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο τιμᾷ ἰδιαίτερος τοὺς κατ' ἰκούς τοῦ χωρίου αὐτοῦ, πιστεύομεν δὲ ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ὑπόδειγμα πρὸς μίμῃσιν καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα χωρία.

"Ἡμεῖς συγκαίρως θεωροῦμεν ὅλους τοὺς Καλυβιανούς καὶ ἰδιαίτερος τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔργου ἀρχιμανδρίτην κ. Συντζανάκη, τῶν εὐχόμενα πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ συνηγοροῦμεν κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον διὰ τὴν χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἐξουσίας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ φωμάτων τοῦ Ναοῦ. Τὸ κράτος μας θὰ πρέπει ν' ἀντιληφθῇ ὅτι πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ προσέρεχεται ἀρρωγὸς εἰς κάθε ἀξιόλογον πρωτοβουλίαν, διότι μόνον οὕτω θὰ κεντρίσῃ τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τῆς προκοπῆς τοῦ τόπου.

"ΜΑΧΗΤΗΣ,,

Οἱ κάθε εἵδους ἐκβιασται καὶ ἐγκληματαῖοι πρέπει νὰ παταχθοῦν κατὰ τὸν πλέον ἀμείλικτον τρόπον. Ἄλλως ὅλα πᾶν χαμένα.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΗΜΟΝ ΧΑΝΙΩΝ

Ερωτώμεν τὸν Δήμαρχον Χανίων εἰς ποίας ἐνεργίας προέβη μέχρι σήμερον διὰ τὴν υἱοθέτησιν τῆς πόλεως τῶν Χανίων ὑπὸ τινος Ἀμερικανικῆς πόλεως ὥς ἔχει γίνεσθαι μέχρι σήμερον διὰ πολλὰ ἄλλας πόλεις, ἥ ἂν ἐξητάσθῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο.

—ο—

ΠΑΝΩ ΚΕΡΑΜΕΙΑ

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι τὸ σχολεῖο εἰς Σηλιάρια Κεραμειῶν τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ὅλα τὰ γύρω χωρία (Θυμιά, Πλατυδόλα, Σκουραχλάδα, Ἀλωνάκι) μὲ 80 περίπου μαθητὲς παραμένει χωρὶς διδάσκαλο. Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον τώρα πού εἶναι ἀκόμα καιρὸς νὰ τοποθετηθῇ τὸ ἀναγκαῖον διδακτικὸν προσωπικὸν ὥστε νὰ μὴν μείνουν καὶ φέτο τὰ παιδιὰ τῶν χωρίων αὐτῶν χωρὶς δὲ διδάσκαλο. Τὸ κράτος πρέπει ἰδιαίτερως νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του πρὸς τὰ χωρία ὅπου ὁ συμμοριτισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ δρα καὶ νὰ καταστήσῃ ἐμφανῆ τὴν παρουσία του καὶ τὴν προσδευτική του πνοήν.

Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ κάτοικοι μᾶς ἀνέφερον ὅτι ἂν καὶ διαθέτουν τηλεφωνικοὺς στύλους καὶ προσωπικὴν ἐρσία διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου δὲν κατέστη δυνατόν μέχρι σήμερον ἢ τηλεφωνικῇ σύνδεσις τοῦ συγκρατήματος αὐτῶν τῶν χωρίων. Βεβαίως λόγω τοῦ συμμοριτισμοῦ τὸ ζήτημα ἦτο δυσχερὲς μέχρι σήμερον, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφωνικῆς γραμμῆς μὲ τὰ χωρία ταῦτα.

Τέλος οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων παραπονοῦνται ὅτι δὲν πηγαίνει ταχυδρόμος εἰς τὰ χωρία, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι μὲ τὴν θελήσιν τῆς καταστάσεως καὶ κατ'ἴπιν προσωπικῶν μας παραστάσεων νὰ συμπληρωθῇ καὶ τὸ κενὸν τοῦτο.

Ἐν πάσει περιπτώσει φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως τὸ κράτος στρέψῃ ἰδιαίτερως τὴν προσοχήν του πρὸς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἢ ὅποια ἔχει δοκιμασθῇ τὰ μέγιστα ἀπὸ τὸν συμμοριτισμὸν καὶ νὰ ἔλθῃ ἄρρωγὸς κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τοὺς δεινῶς δοκιμασθέντας ἀλλὰ ἡρωϊκῶς ὑπο

μείναντας κατοίκους τῶν χωρίων τούτων.

ΡΟΔΟΠΟΙ

Οἱ κάτοικοι Ροδοποῦ ἀπευθύνουν τὴν θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὸν χωριανὸν τους κ. Ὑπουργόν, διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ χωριὸν τῶν εἰδικῶν διὰ τὴν ἐρευναν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὑπογείων ὑδάτων τὰ ὅποια ὡς φαίνεται εἶναι ἀφθονα εἰς τὴν περιοχὴν, καὶ γεωτρύπανον ἵνα ἐνεργήσῃ τὰς ἀναγκαῖας γεωτρήσεις. Διότι ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ἀνευρέσεως τῶν ὑδάτων τούτων καὶ τῆς ἀντιλήσεως αὐτῶν, θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἀρδευθῇ καὶ μέρος τῶν ἀγρῶν ὥστε νὰ μπορέσῃ τὸ χωριὸν νὰ παραγάγῃ καὶ μερικὰ κηπικὰ τῶν ὁποίων σιτοῦνται παντελῶς.

ΓΙΑ ΤΗ ΤΣΙΚΟΥΔΙΑ

Θεωροῦμε κ' ἐμεῖς ὑποχρέωσίν μας νὰ τονίσωμε πρὸς τοὺς ἄρμους τὴν ἀνάγκη ὅπως ἢ ἐπιβληθῇ σα φερελογία διὰ τοὺς ἀμβουκας πρὸς παραγωγὴν τσικουδιάς μετριασθῇ κατὰ τὸ δυνατόν. Πρέπει νὰ ἀντιληφθῶν οἱ ἄρμόδιοι ὅτι ἢ τσικουδιά εἶναι χρησιμώτατον προϊόν πρῶτης ἀνάγκης διὰ τοὺς χωρικοὺς μας, ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως, φάρμακον καὶ θερμαντικὸν καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ υπάρξῃ εὐχέρεια περὶ τὴν παραγωγὴν του, ἐκ τὸς ἂν τὸ κράτος θεωρεῖ περιττὰ καὶ τὰ φάρμακα καὶ τὰ θερμαντικὰ διὰ τοὺς ἀγρότας μας, ἢ ἂν σκοπεύῃ νὰ τοὺς τροφοδοτήσῃ μὲ οὐ σκε καὶ δότκα.

Ἐν πάσει περιπτώσει τὸ νὰ καταστραφῇ ἢ παραγωγὴ τσικουδιάς ἐξ αἰτίας τῆς κρατικῆς «στοργῆς» πρὸς τοὺς ἀγρότας, θ' ἀποτελεῖ πρωτοφανὴ οἰκονομικὸν συνδυασμὸν εἰς βάρος τοῦ πτωχοῦ ἀγρότη μας.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἢ Ἑνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ρεθύμνης ἐπέτυχε νὰ λειτουργήσῃ Πυρηνελαιουργεῖον διὰ λογαριασμὸν τῆς.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐλπίζεται νὰ ἐπιτελεθῇ πενταπλασιασμὸς τῆς τιμῆς τῆς πυρίνας γεγονὸς ἐξαιρετικὰ σημαντικὸν διὰ τοὺς φτωχοὺς παραγωγούς. Μήπως θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ τὸ ἴδιο καὶ διὰ τὰ Χανιά;

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ νεοκυκλοφορήσαν ἐβδομαδιαῖον φύλλον «Ἐθνικὴ Φωνή», ὅργανον παραγόντων τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, μᾶς παρέχει ὅπως ἰδιαίτεράν εὐχарστησιν. Ὁ ἔντονος ἀνὴρ τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε κατὰ τοῦ κομματιζομένου, ὡς ἰσχυρίζεται, Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης καὶ ἢ διαφήμεσις τῆς πληθώρας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον σημεῖον. Διότι εἶναι ὄντως ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1946 τὸ σωτήριον τοῦτο κόμμα, κατάρθρωσε ἐκμεταλλευόμενον τὸ ἀτικομμουνιστικὸν μένος τοῦ πληθυσμοῦ νὰ τὸν παρασύρῃ πρὸς τίς γραμμὰς τοῦ ὑποσχομένου δὲ εἰς τοὺς κάθε λογῆς δοσιλόγους γενικὴν ἀμνηστειάν, ἀπέκτινθη τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς ὅλης σκηνοθεσίας. Εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι τὸ κόμμα τοῦτο—τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐκοματίσθη (!)—ἐφθάσε νὰ ὁδηγήσῃ μέχρι τὸν γκρεμνὸν τὴν Ἑλλάδα, χάρις εἰς τὸν στιγνὸν κκομματισμὸν του, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον πᾶς μὴ Λαϊκὸς, κοινὸς καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποῖου ἢ Πελοπόννησος κατήντησε νὰ ληστοςυμμοριτοκρατεῖται. Καὶ ἐχρειάσθη νὰ μεταβοῦν Κρήτες ἡγέτες τῶν ἐνόπλων δυνάμεων—πρὸς τιμὴν τῆς νήσου μας—διὰ νὰ κατασταλῇ ἢ ἀνταρσία εἰς Πελοπόννησον. Εὐτυχῶς ὅμως πού οἱ Σύμμαχοι κατενόησαν ἐγκαίρως τὸ δάραθρον εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖτο ἢ Ἑλλάς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, καὶ τὸ παραμέρισαν διὰ νὰ δώσουν τὴν ἐξουσίαν εἰς πλεόν δημοκρατικὴν ἡγεσίαν καὶ τίμια στοιχεῖα. Εἴμεθα δὲ ὁ βαιοὶ ὅτι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἔχῃ κατανοήσῃ ἐπαρκῶς τὸ αὐτὸν ζήτημα καὶ θὰ κάμῃ τὸ αὐτὸ πού ἔκαμαν καὶ οἱ σύμμαχοι. Ἐλπίζομεν τὸ ἀγαπητὸν μας φύλλον «Ἐθνικὴ Φωνή» νὰ μὴν ἔχει ἀντίρρηση ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἐκτός ἂν ὑποτιμᾷ πολὺ τὴν πολιτικὴν ὁριμότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ κ' ἐδικότερον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38